

د پاچاهانو دویم کتاب

ایلیا او اخزیا پاچا

۱ د اخاب له مړینې څخه وروسته موآبیان د اسرایلیانو په وړاندې یاغي شول.

۲ یوه ورځ اخزیا پاچا په سامره کې د خپلې مایې د دوهم پور د خونې د کرکې د جالی څخه راولوبد او سخت ټپي شو. نو د عقرون ښار ته یې استازي ولېږل چې د هغو د خدای یعنې بعل زبوب څخه پوښتنه وکړي چې هغه به روغ شي او که نه.

۳ په همدې وخت کې د خښتن فرښتې، ایلیا نبی چې د تشبې څخه ؤ د پاچا استازو ته ولېږه چې د هغوی سره وگوري او داسې ووايي: <تاسو ولې د عقرون د خدای بعل زبوب سره سلا کوئ؟ آیا په اسرایلو کې خدای نشته؟> ۴ اخزیا ته داسې ووايي: په دې خاطر چې داسې کار دې کړی دی نو ته به د ناروغی د بستري جگ نه شي او هر ورو به مړ شي! <څنگه چې ایلیا ته ویل شوي وو هماغسې یې وکړل.

۵ کله چې استازي بېرته پاچا ته راستانه شول هغه ورڅخه پوښتنه وکړه: <ولې دومره ژر بېرته راغلی؟>

۶ هغوی ځواب ورکړ: <په لاره کې یو سپری زمونږ سره مخامخ

شو او هغه مونږ ته وويل: راستانه شئ او خپل پاچا ته چې تاسو يې رالېږلي يئ ووايئ چې څښتن داسې وايي: آيا په اسراييلو کې خدای نشته چې ته د عقرون د خدای بعل زبوب څخه مشوره غواړې؟ نو ځکه ته به د ناروغی د بستري جگ نه شې او هر ورو به مړ شې. <

٧ اخزيا پوښتنه وکړه: <هغه سړی څنگه ښکارېده؟>

٨ هغوی ځواب ورکړ: <هغه بير وينستان درلودل او د څرمنې کمربند يې په ملا پورې تړلی ؤ.>

اخيذا په ځواب کې وويل: <هغه ايليا چې د تشبي څخه دی.>

٩ نو هغه يو عسکري منصبدار د پنځوسو عسکرو سره ولېږه چې ايليا راوولي. په دې وخت کې ايليا د غونډۍ د پاسه ناست ؤ. عسکري منصبدار هغه ته ورغی او ورته ويې ويل: <ای د خدای نبي، پاچا امر کړی دی چې رانېکته شه.>

١٠ ايليا ځواب ورکړ: <که چېرې زه د خدای نبي يم نو خدای دې په تا او ستا په پنځوسو عسکرو باندې اور رانازل کړي.> ناڅاپه د اسمان څخه اور نازل شو او هغه عسکري منصبدار او د هغه نفر يې وسوځول.

١١ اخزيا يو بل منصبدار او نور پنځوس عسکر ايليا ته ورولېږل. هغه منصبدار وويل: <ای د خدای نبي، پاچا امر کړی دی چې ژر رانېکته شه.>

۱۲) ايليا ځواب ورکړ: <که چېرې زه د خدای نبي يم، نو خدای دې په تا او ستا په پنځوسو عسکرو باندې اور رانازل کړي.> او خدای له اسمان څخه په هغه او د هغه په نفرو باندې اور نازل کړ.

۱۳) اخزيا د درېم ځل دپاره يو عسکري منصبدار د نورو پنځوسو عسکرو سره ولېږه. هغه منصبدار غونډۍ ته وروخوت، ايليا ته په گونډو شو او زارۍ يې ورته وکړې: <ای د خدای نبي، په ما او په خپلو پنځوسو خدمتگارانو باندې رحم وکړئ او مونږ ژوندي پرېږدئ!> ۱۴) هغه دوه نور منصبداران او د هغوی عسکر چې مخکې ستاسو حضور ته راغلي وو هغه اور چې د اسمان څخه رانازل شوی ؤ هغوی يې له منځه يوړل، مگر په ما باندې رحم وکړئ!>

۱۵) د څښتن فرېنتې ايليا ته وويل: <مه وپرېږه، د هغه سره لاړ شه.> نو ايليا پاڅېد او د هغه منصبدار سره پاچا ته روان شو.

۱۶) کله چې ايليا ورورسېده، اخزيا ته يې وويل: <څښتن داسې فرمايي چې تا ولې د عقرون د خدای بعل زبوب څخه د پوښتنې دپاره استازي لېږلي وو؟ آيا په اسراييلو کې خدای نشته؟ نو ځکه ته به د ناروغۍ د بستري جگ نه شې او هرومرو به مړ شې.>

۱۷) لکه څنگه چې څښتن د ايليا په وسيله فرمايلي وو، اخزيا مړ شو. مگر په دې خاطر چې اخزيا زوی نه درلود، نو د هغه ورور يورام د هغه په ځای پاچا شو. دا پېښه د يهودا د پاچا يهوשאفاط د زوی يهورام د پاچاهۍ په دويم کال کې وشوه. ۱۸) د اخزيا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د اسراييلو د

پاچاهانو د تاريخ په كتاب کې ليکل شوي دي.

ايليا اسمان ته خپږول کيږي

۲ (۱) هغه وخت راورسېده چې څښتن ايليا په يوې زوروره سيلی کې اسمان ته پورته کړي. کله چې ايليا او اليشع د جلجال څخه وتل (۲) ايليا اليشع ته وويل: <څښتن غواړي چې زه بيت ييل ته لاړ شم، مگر ته بايد همدلته پاتې شې.>

اليشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم هرڅه چې کيږي زه به تاسو يواځې پرېږدم!> او هغه د ايليا سره بيت ييل ته لاړ.

۳ (۳) د نبیانو يوه ډله چې هلته اوسېدله اليشع ته ورغله او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه: <آيا ته پوهېږې چې څښتن ستا بادار نن ستا څخه اخلي؟>

اليشع ځواب ورکړ: <هو، زه پوهېږم، مگر په دې هکله څه مه وايئ.>

۴ (۴) بيا ايليا وويل: <ای اليشع، اوس څښتن غواړي چې زه اريحا ته لاړ شم، مگر ته بايد دلته پاتې شې.>

اليشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم، چې هرڅه چې کيږي زه به تاسو يواځې پرېږدم!> او

هغه د ايليا سره اريحا ته لاړ.

⑤ د نبيانو يوه ډله چې هلته اوسېدله اليشع ته ورغله او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه: <آيا ته پوهېږې چې څښتن ستا بادار نن ستا څخه اخلي؟>

اليشع ځواب ورکړ: <هو، زه پوهېږم، مگر په دې هکله څه مه وايئ.>

⑥ بيا ايليا اليشع ته وويل: <اوس څښتن غواړي چې زه د اردن سيند ته لاړ شم، مگر ته بايد دلته پاتې شې.>

اليشع ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن او ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې تاسو به يواځې پرېږدم!> نو دواړه يوځای سره روان شول.

⑦ د نبيانو يوه پنځوس کسيزه ډله د اريحا څخه د هغوی پسې روانه شوله. ايليا او اليشع د سيند په غاړه ودرېدل او هغه ډله لږ ليرې هغوی ته مخامخ ودرېدله. ⑧ ايليا خپله چپنه وويستله، بيا يې هغه راتاوه کړه او اوبه يې ووهلې. په سيند کې لاره خلاصه شوه او دواړه په وچې پورې وتل.

⑨ وروسته له دې چې هغوی د سيند بلې خواته تېر شول، ايليا وويل: <ای اليشع، مخکې له دې چې زه ستا څخه ليرې يوړل شم، ووايه چې ستا دپاره څه وکړم؟>

اليشع ځواب ورکړ: <د خپل روح د قدرت څخه دې ماته داسې برخه راکړه چې ستا ځای ونيسم.>

١١) ايليا ځواب ورکړ: <دا اسانه هيله نه ده. دا به يواځې هغه

وخت لاس ته راوړې چې ته ما په خپلو سترگو ووينې چې زه ستا څخه ليرې يوړل کېږم. که ومې نه وينې نو خپله هيله به لاس ته رانه وړې.>

١٢) ايليا او اليشع له يو بل سره خبرې کولې او روان وو، چې

يوناخاپه د هغوی په منع کې لمبه لرونکې جنگي گاډۍ د اور لرونکو آسونو سره رابنکاره شوه. سمدستي يوې سيلۍ ايليا اسمان ته پورته کړ.

١٣) ايليا دغه صحنه وليدله او په چيغو يې ايليا ته وويل: <پلاره! د اسراييلو جنگي گاډۍ او سپاره عسکر به ستا څخه پرته څه وکړي؟> هغه يې نور ونه ليد، بيا نو اليشع له غمه خپل کالي وشلول.

١٤) بيا هغه د ايليا چپنه چې ورڅخه لوېدلې وه راپورته کړه، بېرته

لاړ او د اردن د سيند په غاړه ودرېد. هغه اوبه په چينې باندې ووهلې او ويې ويل: <څښتن د ايليا خدای چېرې دی؟> کله چې اليشع دا کار وکړ په اوبو کې يوه وچه لاره خلاصه شوه او هغه پکې تېر شو.

١٥) کله چې د اريحا نبیانو دا پېښه وليدله، هغوی يو بل ته وويل:

<د ايليا روح په اليشع باندې نازل شو!> هغوی اليشع ته ورغلل او د درناوي په خاطر ورته تیت شول (١٦) او ويې ويل: <مونږ

پنځوس قوي نفر يو او ستاسو په خدمت کې حاضر يو. اجازه راکړئ چې ستاسو بادار ولټوو. کېدای شي چې د خښتن روح هغه کوم غره يا کومې درې ته وړی وي.>

اليشع ځواب ورکړ: >نه، مه يې لټوئ.<

١٧ هغوی دومره زاری وکړې ترڅو چې ايشع مجبور شو چې هغوی ته اجازه ورکړي چې هغه ولټوي. هغوی درې ورځې ايليا ولټاوه مگر هغه يې پيدا نه کړ. ١٨ هغوی بېرته اريحا ته راستانه شول او ايشع ورته وويل: >ما تاسو ته نه وو ويلي چې هغه مه لټوئ؟<

د ايشع معجزه

١٩ يوه ورځ د اريحا خلکو وويل: >ای ايشع، تاسو وينئ چې زمونږ ښار په ډېر ښه ځای کې دی. مگر زمونږ اوبه دومره خرابې دي چې ځمکه يې شاړه کړې ده.<

٢٠ هغه ځواب ورکړ: >په يوې نوې کاسې کې لږه مالګه واچوئ او ماته يې راوړئ.<

هغوی ايشع ته کاسه د مالګې سره راوړله ٢١ او هغه د ښار چينې ته لاړ، مالګه يې په اوبو کې واچوله او ويې ويل: >خښتن داسې فرمايي: زه به دا اوبه پاکې کړم. له دې نه وروسته به اوبه ستاسو د مرګ سبب ونه ګرځي او هېڅکله به ځمکه شاړه پاتې نه شي.<

۲۲ لکه څنگه چې ایشع ویلي وو تر نن ورځې پورې اوبه پاکې دي.

په ایشع باندې د هلکانو ملنډې

۲۳ ایشع د اریحا څخه بیت ییل ته روان شو. په لاره کې څو هلکانو په هغه باندې ملنډې وهل پیل کړل او چیغې یې وهلې: <ای گنجیه، لار شه! ای گنجیه، لار شه!> ۲۴ ایشع مخ راواړاوه او هلکانو ته یې په ځیر سره وکتل. بیا یې په هغوی باندې د خښتن په نامه لعنت ووايه. نو د ځنگل څخه دوه ایرې راووتلې او د هلکانو څخه یې دوه څلوېښت تنه ټوټې ټوټې کړل.

۲۵ ایشع د کرمل غره ته لاړ او وروسته بیا سامرې ته ستون شو.

د اسراییلو او موآب ترمنځ جگړه

۳ ۱ د یهودا د پاچا یهوشافاط د پاچاهۍ په اتلسم کال، یورام د اخاب زوی د اسراییلو پاچا شو. یورام په سامره کې دولس کاله پاچاهي وکړه. ۲ هغه د خښتن په وړاندې گناه وکړه، مگر د خپل مور او پلار په شان گناهکار نه ؤ. یورام هغه بت راوغورځاوه، چې د هغه پلار د بعل د عبادت دپاره جوړ کړی ؤ. ۳ مگر هغه داسې د گناه څخه ډک کارونه کول چې د نباط زوی یروبعام په اسراییلو باندې کړي وو. یورام دا بد کارونه پرېښودل.

۴ د موآب پاچا میشح پسونه ساتل، نو هغه به هر کال د باج په

توگه د اسراييلو پاچا ته سل زره وري او د سلو زرو پسونو وړی
ورکولې. (٥) مگر کله چې اخاب مړ شو، ميشع د اسراييلو په مقابل
کې ياغي شو.

(٦) په دې خاطر يورام د سامرې څخه روان شو او د اسراييلو ټول
لښکر يې سره راغونډ کړ. (٧) هغه د يهودا پاچا يهوشافاط ته دا
پيغام ورولېږه: <د موآب پاچا زما په ضد ياغي شوی دی. آیا زما
سره به لار شې چې د هغه سره وجنگېږو؟>

يهوشافاط په ځواب کې وويل: <هو، زه به درسره لار شم. زه ستا
پلوي کوم او زما عسکر او آسونه ستا په خدمت کې دي. (٨) مگر
په کومه لاره به لار شو؟>

يورام ځواب ورکړ: <د ادوم د دښتې په لار به لار شو.>

(٩) نو د اسراييلو، يهودا او ادوم پاچاهان د خپلو لښکرو سره روان
شول. مگر وروسته له اوو ورځو د غير مستقيمي لارې څخه د هغوی
او د هغو د څارويو دپاره د خښلو اوبه پاتې نه شوې. (١٠) يورام
پاچا پوښتنه وکړه: <اوس څه وکړو؟ څښتن مونږ درې پاچاهان د
دې دپاره دلته راوستو چې د موآب لښکرو ته مو په لاس ورکړي.>

(١١) يهوشافاط پوښتنه وکړه: <آیا د څښتن کوم نبي دلته شته چې
مونږ د هغه په وسيله د څښتن څخه مشوره وغواړو؟>

د يورام د منصبدارانو څخه يو تن ځواب ورکړ: <د شافاط زوی
اليشع دلته دی. هغه د ايليا مرستيال ؤ.>

١٢ يهوشافاط ځواب ورکړ: <هغه د څښتن رښتيني نبي دی.>

درې واړه پاچاهان ايشع ته ورغلل. ١٣ ايشع د اسرايلو له پاچا يورام څخه پوښتنه وکړه: <ماته ولې راغلي؟ ورشه او د خپل پلار او مور د نبیانو سره مشوره وکړه.>

يورام ځواب ورکړ: <نه، دا څښتن ؤ چې مونږ درې پاچاهان يې دلته راوستلو چې د موآب لښکرو ته مو په لاس ورکړي.>

١٤ ايشع هغه ته وويل: <زه د هغه ژوندي څښتن په نوم چې زه يې خدمت کوم قسم خورم که يهوشافاط پاچا، چې زه د هغه درناوی کوم، درسره نه وای نو تاته به مې کتلي هم نه وای.> ١٥ بيا ايشع وويل: <داسې يو څوک راوغواړه چې رباب غږولی شي.>

رباب غږوونکي په رباب غږولو باندې پيل وکړ. د څښتن قدرت په ايشع باندې نازل شو ١٦ او هغه وويل: <څښتن فرمايي چې د دې وچ خوږ په هرځای کې لښتي وباسئ. ١٧ که څه هم تاسو به نه باد ووينئ او نه باران، مگر دا وچ خوږ به د اوبو څخه ډک شي او ستاسو او ستاسو د څارويو دپاره به دلته اوبه پرېمانه وي. ١٨ د څښتن دپاره دا يو ساده کار دی، هغه به ستاسو سره دا مرسته هم وکړي چې د موآب لښکرو ته ماتې ورکړئ. ١٩ تاسو به د هغوی دپوال لرونکي ښارونه او مهم ښارگوټي ونيسئ. تاسو به د هغوی ښي ونې ووهئ او د اوبو ټولې چينې به يې بندې کړئ، د هغوی حاصلخېزې ځمکې به له تېرو څخه ډکې کړئ او هغه به له حاصله وغورځوئ.> ٢٠ په بله ورځ د سهارنۍ قربانۍ د وړاندې کولو په

وخت کې، یوناخاپه د اډوم له خوا څخه اوبه راوبهیدلې او ځمکه د اوبو څخه ډکه شوه.

۲۱) د موآب خلکو واورېدل چې درې پاچاهان د هغوی خواته راوان دي چې په دوی باندې برید وکړي. نو هغوی خپل ټول هغه کسان چې جگره کولای شي د ځوانه څخه نیولې تر زاړه پورې سره راغونډ کړل او د هغوی لښکرې د هېواد په پوله کې د جگرې دپاره تیارې شوې. ۲۲) کله چې موآبان سهار راپاڅېدل په اوبو باندې لمر لگېده او اوبه ورته لکه د وینو په شان سرې ښکاره کېدلې. ۲۳) هغوی وویل: >هغو وینو ته وگورئ! د هغو درې پاچاهانو لښکرې په خپل منع کې سره جنګېدلې دي او یو او بل یې سره وژلي دي. راضی چې ورشو او د هغوی کمپ لوټ کړو.<

۲۴) مگر کله چې هغوی د اسراییلو کمپ ته ورسېدل، اسراییلی عسکر راووتل او په هغوی باندې یې تر هغه وخته پورې برید وکړ ترڅو چې هغوی په شا شول او وتښتېدل. د اسراییلو لښکرو هغوی بېرته تر موآبه پورې تعقیب کړل او په تللو تللو کې یې له منځه یوړل. ۲۵) اسراییلیانو د موآبانو ښارونه وران کړل. کله چې هر اسراییلی د حاصلخېزه پټې څخه تېرېده په هغه باندې به یې تېره غورځوله ترڅو ټول پټې په تېرو باندې پټ شول. همدارنگه یې ښې ونې ووهلې او د اوبو چینې یې بندې کړې.

په پای کې یواځې د هغوی پایتخت د قیر حارست ښار جوړ پاتې شو، مگر هغو عسکرو چې مچنو غزې ورسره وې نوموړی ښار کلابند کړ او برید یې ورباندې وکړ. ۲۶) کله چې د موآب پاچا میسع

وليدل چې ماتې خوري، نو اووه سوه عسکر يې چې توري ورسره
 وې د خانه سره يوړل او هڅه يې وکړه چې د جگړې هغه کرښه ماته
 کړي چې ادومي لښکرې پکې ځای په ځای شوې وې، مگر هغه
 ناکام شو. (۲۷) نو هغه خپل مشر زوی چې د هغه څخه وروسته بايد
 پاچا شوی وای ونيوه او هغه يې د ښار په دېوال باندې د نذرانې په
 توگه قرباني کړ. د اسراييلي لښکرو زړونه د دې کار په ليدلو سره
 دومره د نفرت څخه ډک شول چې ښار يې پرېښود او بېرته خپل
 هېواد ته ستانه شول.

د اليشع مرسته د يوې غريبې کونډې سره

۴ (۱) يوه ورځ د نبیانو د ډلې څخه د يو نبي کونډه اليشع ته
 راغله او ويې ويل: <ښاغليه! زما مېړه مړ شوی دی. لکه څنگه چې
 تاسو پوهېږئ هغه يو څښتن پرست سړی ؤ. مگر اوس يو سړی
 راغلی دی چې زما مېړه د هغه څخه يو څو روپۍ په پور اخیستې
 وې او هغه غواړي چې د دې پور په بدل کې زما دوه زامن خپل
 غلامان کړي.>

(۲) اليشع وويل: <زه ستا دپاره څه وکړم؟ ووايه چې په کور کې
 څه شی لرې؟>

ښځې ځواب ورکړ: <ښاغليه، د زيتونو د تېلو د يو کوچني بوتل
 څخه پرته بل هېڅ څه نه لرم.>

۳) ايشع هغې ته وويل: <خپلو گاونډيانو ته ورشه او خومره چې كولى شې د هغوى څخه ډېر خالي لوبني وغواړه. ۴) خپل كور ته لاړه شه او د خپل ځان او خپلو زامنو پسې دې دروازه بنده كړه. بيا لوبني د تېلو څخه ډك كړه او هر يو چې ډكېده هغه يوې خواته برده. ۵) هغه بنځه لاړه. وروسته كله چې هغه د خپلو زامنو سره خپل كور ته ننوتله او دروازه يې بنده كړه، زامنو ورته لوبني راوړل او هغې ډكول.

۶) كله چې ټول لوبني ډك شول، هغې خپل يو زوى ته وويل: <يو بل لوبنى راوړه.>

هغه ځواب ورکړ: <مونږ سره نور لوبني نشته.> په دې وخت کې د هغه کوچني بوتل څخه نور تېل توی نه شول.

۷) وروسته له دې چې هغې ايشع د خداى نبي ته د دې پېښې په اړه خبر ورکړ، ايشع وويل: <تېل خرڅ كړه او د هغو د پيسو په يوې برخې خپل پور ادا كړه. په پاتې پيسو باندې كولى شې چې د خپلو زامنو سره خپل ژوند وكړي.>

ايشع او د شونيم شتمنه بنځه

۸) يوه ورځ ايشع د شونيم بناړگوتي ته لاړ، هلته يوه شتمنه بنځه اوسېدله. هغې ايشع خپل كور ته د ډوډى دپاره راوباله. له هغې وروسته، كله چې ايشع به په شونيم كې و نو د هغې بنځې او د هغې د مېړه سره به يې د هغې په كور كې ډوډى خوړله.

٩ هغې ښځې خپل مېړه ته وويل: <زه يقين لرم چې هغه سړی چې دلته زیات راځي د خدای یو سپېڅلی سړی دی. > ١٠ راځئ چې د هغه دپاره د خپل کور په بام باندې یوه کوچنی کوټه جوړه کړو. په هغې کې به یو کټ، میز، چوکی او د تېلو خراغ کېږدو. نو کله چې هغه زمونږ کور ته راځي، د دې کوټې او شیانو څخه به استفاده کوي.>

١١ یوه ورځ الیشع په شونیم کې د هغوی کور ته راغی او خپلې کوټې ته وخوت چې هلته آرام وکړي. ١٢ هغه خپل خدمتگار جیحزي ته وويل: <هغه شونیمي ښځه دلته راوبله.> نو هغه راغله او د الیشع په مخکې ودرېدله. ١٣ الیشع جیحزي ته وويل: <هغې ته ووايه: تا زمونږ دپاره ډېر تکلیف وگاله، اوس ستا دپاره څه وکړم؟ آیا ستا سپارښتنه د پاچا یا د لښکرو د قوماندان څخه وکړم؟>

هغې ښځې ځواب ورکړ: <زه د خپل قوم په منځ کې اوسېږم او هر شي ته چې اړتیا لرم هغه راسره شته.>

١٤ الیشع د جیحزي څخه پوښتنه وکړه: <نو بیا د هغې دپاره څه وکړم؟>

جیحزي په ځواب کې وويل: <زه پوهېږم چې د هغې مېړه زور دی او هغه زوی نه لري.>

١٥ الیشع خپل خدمتگار ته وويل: <هغه راوبله چې دلته راشي.> هغه راغله او د الیشع د کوټې په دروازه کې ودرېدله. ١٦ الیشع

هغې ته وويل: <په راتلونکي کال کې په همدې وخت به تا خپل زوی په غېږ کې نيولی وي.>

بښخې ځواب ورکړ: <باداره! تاسو د خدای نبي ياست، ما مه غولوی.>

١٧ مگر لکه څنگه چې ايشع ويلي وو په راتلونکي کال په همدې وخت يې زوی پيدا شو.

١٨ کله چې هغه هلک لوی شو، يوه ورځ د خپل پلار د ليدلو دپاره پټي ته لاړ چېرته چې لوگرو فصلونه رپيل. ١٩ هغه خپل پلار ته شکايت وکړ: <زما سر خوږيږي، هغه ډېر خوږيږي!>

د هغه پلار خپل نوکر ته وويل: <هغه بېرته خپلې مور ته بوځه.> ٢٠ نوکر هغه هلک راپورته کړ او خپلې مور ته يې راوړ. هلک تر غرمې پورې د مور په زنگنونو باندې ناست ؤ او د غرمې په وخت کې مړ شو. ٢١ هغې هلک د ايشع کوتې ته وخپړاوه او د هغه په کټ کې يې واچاوه. بيا هغې دروازه بنده کړه او لاړه.

٢٢ هغې خپل مېړه راوغوښت او ورته ويې ويل: <يو نوکر د خره سره دلته راولېږه. زه غواړم چې د خدای نبي ايشع ژر ووينم او بېرته به راستنه شم.>

٢٣ د هغې مېړه پوښتنه وکړه: <ولې غواړې چې نن هغه ته ورشې؟ نن خو نه د سبت ورځ ده او نه د نوې مياشتې اختر دی!>

هغې ځواب ورکړ: <خیر و خیریت دی.> (۲۴) هغې په خره باندي کته واچوله او خپل نوکر ته یې وویل: <خر ژر ژر بوځه، ترڅو چې ما درته ویلي نه وي مه درپره.> (۲۵) بیا هغه روانه شوه او د کرمل غره ته لاړه چېرته چې الیشع موجود ؤ.

کله چې هغه یې ولیدله، خپل خدمتگار جیحزي ته یې وویل: <هغه شونیمي بنځه ده چې راروانه ده.> (۲۶) منډه کړه، د هغې مخې ته ورشه او پوښتنه وکړه چې هغه او د هغې مېړه او زوی ښه دي او که نه.<

هغې جیحزي ته ځواب ورکړ: <هو، خیر و خیریت دی.> (۲۷) مگر څنگه چې هغه غره ته ورسېدله، الیشع ته ورغله او د هغه پښې یې ونيولې. جیحزي د هغې خواته وروان شو چې هغه لیرې تېل وهي، مگر الیشع وویل: <هغه پرېږده! آیا ته نه وینې چې هغه خومره خفه ده؟ مگر څښتن ماته په دې هکله څه نه دي ویلي.>

(۲۸) هغې بنځې وویل: <ښاغلیه، آیا ما ستاسو څخه د زوی غوښتنه کړې وه؟ آیا تاسو ته مې ویلي نه وو چې ما مه غولوی؟>

(۲۹) الیشع وویل: <ای جیحزي، ځان تیار کړه، زما امسا درسره واخله او د هغې کور ته لاړ شه. په لاره کې به چاته سلام نه اچوي او نه به د چا سلام ځوابوي. کله چې هلته ورسېدلې، امسا د هلک په منځ باندي کېږده.>

(۳۰) مگر د هلک مور الیشع ته وویل: <زه د ژوندي څښتن او

ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې زه به بې له تا لاره نه شم. <
نو الیشع راپاخېده او د هغې سره لار.>

٣١) جیحزي د هغوی څخه مخکې لار او د هلک په منځ باندې یې
امسا کېښوده، مگر هلک ونه خوځېده او هېڅ غږ یې ونه کړ. جیحزي
بېرته الیشع ته ورغی او هغه ته یې وویل: <هلک راوینښ نه شو.>

٣٢) الیشع د هغې ښځې کور ته ورسېده، خپلې کوتې ته ورغی او
ویې لیدل چې د هلک مړی د هغه په کټ کې پروت دی. ٣٣) هغه
کوتې ته ورننوت، دروازه یې بنده کړه او څښتن ته یې دعا وکړه.
٣٤) بیا هغه کټ ته ورغی او په مړي باندې پرېوت. خپله خوله یې
د هلک په خوله کېښوده، سترگې یې د هلک په سترگو او خپل
لاسونه یې د هغه په لاسونو باندې کېښودل. څنگه چې هغه په هلک
باندې خپل ځان وغزاوه د هلک وجود تود شو. ٣٥) الیشع راپاخېده
او په کوټه کې یوه خوا او بله خوا ګرځېده، بیا هغه بېرته لار او د
هلک په مړي باندې یې خپل ځان وغزاوه. په دې وخت هلک اووه
ځلې وپرنجېده او خپلې سترگې یې وغړولې.

٣٦) الیشع جیحزي ته غږ وکړ او ورته ویې ویل: <د هلک مور ته
ووايه چې دلته راشي.> جیحزي هماغسې وکړل او کله چې هغه
راغله الیشع ورته وویل: <خپل زوی دې واخله.> ٣٧) هغه الیشع
ته ټیټه شوه او پښو ته یې پرېوته، بیا یې خپل زوی واخیست او
ووته.

د الیشع دوه نورې معجزې

۳۸ کوم وخت چې الیشع جلجال ته راستون شو، په هغه ځای کې قحطي وه.

کله چې د نبیانو یوه ډله د هغه په وړاندې ناسته وه، الیشع خپل خدمتگار ته وویل: <یو غټ لوبنی په اور باندې کېږده او دغو نبیانو ته قورمه پخه کړه.>

۳۹ د هغو څخه یو تن ځنگل ته لاړ چې یو څه بوټي راتپول کړي. هغه یو د کدو ځنگلي بوټی پیدا کړ او دومره کدوان یې ورڅخه راوشکول چې هغه وړلی شول. مگر هغه نه پوهېده چې دا څه شی دی. کله چې هغه بېرته راستون شو، نو هغه کدوان یې ټوټې ټوټې کړل او په قورمه کې یې واچول. ۴۰ کله یې چې قورمه نبیانو ته واچوله چې ویې خوري او هغوی په خوړلو پیل وکړ، ناڅاپه هغو چيغې کړې او ویې ویل: <ای د خدای نبی، په دې کې زهر دي!> نو هغوی دا قورمه ونه شوه خوړلی.

۴۱ الیشع وویل: <لږ اوږه راته راوړئ.> الیشع هغه اوږه په قورمه کې واچول او ویې ویل: <اوس یې هغوی ته ورکړه چې ویې خوري.> نو په خوړو کې زهر نه وو.

۴۲ یو سړی د بعل شلیشه څخه راغی او الیشع ته یې یو څه تازه غلې دانې او د اولنیو رېبل شویو اوربشو شل ډوډۍ راوړې. الیشع وویل: <دا خلکو ته ورکړه چې ویې خوري.>

﴿٤٣﴾ د هغه خدمتگار وويل: <آيا دا د سلو سړيو دپاره بس دي؟>

اليسع ځواب ورکړ: <هغوی ته يې ورکړه چې ويې خوري. ځکه چې
څښتن فرمايي: هغوی به ماږه شي او يو څه به ورڅخه پاتې هم
شي.> ﴿٤٤﴾ نو خدمتگار د هغوی په مخ کې ډوډی کېښوده او لکه
څنگه چې څښتن فرمايلي وو هغوی ټول ماږه شول او يو څه
ورڅخه پاتې هم شول.

د نعمان شفا

٥ ﴿١﴾ نعمان د سوريې د لښکرو قوماندان ؤ. څښتن د هغه او د
هغه لښکرو سره مرسته وکړه چې خپلو دښمنانو ته ماتې ورکړي، نو
د سوريې پاچا د نعمان ډېر درناوی کاوه. نعمان ډېر زړور عسکر ؤ
مگر د جذام په ناروغۍ باندې اخته ؤ.

٢ ﴿٢﴾ يوه ورځ چې کله د سوريې لښکرو په اسراييلو باندې يرغل
وکړ، هغوی يوه وړه اسراييلي نجلی ونيوله او هغه د نعمان د ښځې
وينځه شوه. ﴿٣﴾ يو څه موده وروسته هغې نجلی خپلې بادارې ته
وويل: <کشکې ستا مېړه نعمان هغه نبي ته ورشي چې په سامره کې
دی، نو هغه ته به د جذام څخه شفا ورکړي.>

٤ ﴿٤﴾ کله چې نعمان د هغې نجلی خبره پاچا ته وکړه، ﴿٥﴾ پاچا
ځواب ورکړ: <د اسراييلو پاچا ته ورشه. زه به ورته يو ليک
ولېږم.>

نعمان دېرش زره مثقاله سپين زر، شپږ زره مثقاله سره زر او لس جوړه کالي له ځانه سره واخيستل او روان شو. ﴿٦﴾ همدارنگه هغه د اسراييلو پاچا ته ليک هم يووړ. په هغه کې داسې ويل شوي وو: <خپل خدمتگار نعمان تاته درلېرم چې هغه ته د جذام څخه شفا ورکړي.>

﴿٧﴾ کله چې د اسراييلو پاچا هغه ليک ولوست، هغه له وېرې خپل کالي وشلول او ويې ويل: <د سوريې پاچا دا يقين لري چې زه دې سړي ته د جذام څخه شفا ورکولای شم! آيا هغه فکر کوي چې زه خدای يم چې د مرگ او ژوند اختيار لرم؟ هغه غواړي په دې بهانه زمونږ سره وجنگيږي.>

﴿٨﴾ کله چې ايشع د خدای نبي له دې پېښې څخه خبر شو، هغه د اسراييلو پاچا ته دغه پيغام ولېږه: <ولې دومره وېرېږي؟ هغه سړی ماته راولېږه، ترڅو هغه پوه شي چې په اسراييلو کې نبي شته.>

﴿٩﴾ بيا نعمان د خپلو آسونو او جنگي گاډيو سره روان شو او د ايشع د کور په دروازه کې ودرېد. ﴿١٠﴾ ايشع يو نفر بيرون ولېږه چې هغه ته داسې ووايي: <لاږ شه او د اردن په سيند کې اووه ځلې خپل ځان ومينځه. نو بيا به ستا د بدن پوستکي عادي حالت ته راشي او بېخي به روغ شي.>

﴿١١﴾ مگر نعمان ډېر په قهر شو او لاړ، ويې ويل: <ما فکر کاوه چې هغه به بيرون راووزي، زما په مخ کې به ودرېږي او خپل څښتن خدای ته به دعا وکړي، بيا به خپل لاس زما د پوستکي د پاسه تېر

کړي او ما به روغ کړي. (۱۲) آیا د دمشق سیندونه، ابانه او فر فر د اسراییلو د ټولو سیندونو څخه بڼه نه دي؟ زه کولی شم چې په هغو کې خپل ځان ومینځم او روغ شم. <

(۱۳) د هغه خدمتگاران ورغلل او ورته ویې ویل: <ای زمونږ پلاره، که چېرې هغه نبی تاسو ته ویلي وای چې کوم سخت کار وکړئ تاسو به هغه کار کړی وای. نو څه چې هغه درته ویلي دي ولې هماغسې نه کوئ؟ لاړ شی خپل ځان ومینځئ نو روغ به شی. <

(۱۴) نو نعمان د اردن سیند ته ورکوز شو او لکه څنګه چې د خدای نبی ورته ویلي وو خپل ځان یې اووه ځلې پکې ومینځه. هغه بېخي جوړ شو او د هغه پوستکي د ماشوم د پوستکي په شان نرم شو.

(۱۵) نعمان او د هغه ټول سړي بېرته ایسح ته ورغلل. نعمان د هغه په مخ کې ودرېد او ویې ویل: <اوس زه پوه شوم چې د اسراییلو خدای په ټوله نړۍ کې یوازېنی خدای دی. بناغلیه، آیا زما له خوا به سوغات قبول کړئ؟ <

(۱۶) ایسح ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن په نوم چې زه یې خدمتګار یم قسم خورم چې هېڅ شی به ستا څخه وانخلم. <

نعمان زاری کولې، مګر ایسح نه منل. (۱۷) په آخر کې نعمان وویل: <که چېرې دا سوغات قبول نه کړئ، نو اجازه راکړئ چې د دې ځای له خاورو څخه دوه قچرې بار کړم او د ځان سره یې یوسم. ځکه چې له همدا اوس نه به زه د اسراییلو له څښتن څخه پرته کوم بل خدای ته قربانی یا سوځېدونکې نذرانې وړاندې نه کړم. (۱۸)

مگر کله چې د سوريې پاچا د رمون د عبادت ځای ته ننوځي چې هلته سجده وکړي او هغه زما په مړوند تکیه کوي او پخپله هم سجده کوم، نو څښتن ته زاری کوم چې ما وبخښي.

۱۹) الیشع په ځواب کې وویل: <خپل کور ته په خیر سره لاړ شه.> وروسته بیا نعمان لاړ.

د جیحزي حرص

نعمان لا دومره لیرې نه ؤ تللی، ۲۰) چې جیحزي د خپل ځان سره وویل: <الیشع دغه سوریایی ډېر په اسانۍ سره پرېښود. هغه باید د نعمان سوغات اخیستی وای. زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې زه به د هغه پسې وځغلم او یو څه به ورڅخه واخلم.> ۲۱) نو هغه په چټکۍ سره نعمان پسې ورغی.

کله چې نعمان ولیدل چې جیحزي د هغه پسې منډې وهي، هغه د خپلې گاډۍ څخه رانښکته شو چې د هغه سره وويني. نعمان پوښتنه وکړه: <خیریت دی؟>

۲۲) جیحزي ځواب ورکړ: <هو، خیریت دی، مگر بادار مې زه راولېږلم چې تاته ووايم همدا اوس د نیانو د ډلې دوه غړي د افرایم د غرنۍ سیمې څخه رارسېدلي دي. هغه غواړي چې ته هغوی ته د سپینو زرو درې زره ټوټې او دوه جوړې ظریفې جامې ورکړې.> ۲۳) نعمان ځواب ورکړ: <بې شکه، د دې اندازې دوه چنده سپین زر ولې نه اخلي؟> هغه جیحزي په دې باندې راضي کړ چې هغه

ټول واخلي، بيا يې هغه سپين زر په دوه كڅوړو كې وټرل. هغه دا كڅوړې او كالي خپلو دوو خدمتگارانو ته وسپارل او هغوى دا شيان د جيحزي څخه مخكې يوړل. (٢٤) كله چې هغوى هغې غونډۍ ته ورسېدل چې ايشع پكې اوسېده، جيحزي هغه كڅوړې د خدمتگارانو څخه واخيستلې او په كور كې يې كېښودلې. بيا هغه د نعمان خدمتگاران بېرته ولېږل. (٢٥) جيحزي بېرته كور ته ننوت او ايشع د هغه څخه پوښتنه وكړه: <چېرته وي؟>

هغه ځواب وركړ: <بناغليه، هېڅ چېرې نه وم تللى.>

(٢٦) مگر ايشع وويل: <آيا ته پوه نه شوې، كله چې نعمان د خپلې جنگي گاډۍ څخه راكوز شو چې ستا سره وگوري زما روح هلته ؤ؟ آيا دا د دې وخت دى چې ته پيسې او كالي، د زيتونو او انگورو باغونه، پسونه او پادې يا غلامان او وينځې واخلي؟ (٢٧) په دې سبب چې تا دا كار كړى دى، نو اوس به د نعمان جذام په تا باندې راشي او ته او ستا اولاده به تل په دې ناروغۍ باندې اخته وي!>

ناڅاپه د جيحزي پوستكى د جذام له كبله د واوړې په شان سپين شو او هغه لاړ.

د تېر د سر معجزه

٦ (١) يوه ورځ د نبیانو ډلې ايشع ته وويل: <په كوم ځاى كې چې مونږ ستاسو د مشرۍ لاندې اوسېږو، ډېر كوچنى ځاى دى. (٢)>

مونږ ته اجازه راکړئ چې د اردن سيند ته لاړ شو او مونږ هر يو، يوه يوه ونه ووهو ترڅو وکولای شو د اوسپدلو دپاره يو ځای جوړ کړو. <

اليشع ځواب ورکړ: <ځی، لاړ شی!>

٣ د نبيانو له ډلې څخه يو تن پوښتنه وکړه: <تاسو زمونږ سره نه ځی؟>

اليشع ځواب ورکړ: <هو، درسره ځم > ٤ او هغه ورسره لاړ.

کله چې هغوی د اردن سيند ته ورسېدل نو د ونو په وهلو يې پيل وکړ. ٥ هغه وخت چې يو نبي کار کاوه، د هغه تير د لاستي څخه ووت او په اوبو کې ولوېد. هغه چيغې ووهلې: <آه ای زما باداره! دا تير ما د چا څخه امانت اخيستی ؤ.>

٦ ايشع د خدای نبي پوښتنه وکړه: <هغه په کوم ځای کې ولوېد؟> سړي هغه ځای ته په گوته اشاره وکړه او ايشع يو لرگی پرې کړ او په هماغه ځای کې يې په اوبو کې واچاوه. د تير سر د اوبو سطحې ته راپورته شو او د اوبو د پاسه گرځېده. ٧ ايشع هغه ته وويل: <اوس يې راواخله.> سړي لاس وراوږد کړ او هغه يې راوښووه.

د سوريې د لښکرو ماتې

٨ د سوريې پاچا د اسراييلو سره جنگ کاوه. هغه د خپلو

عسکري منصبدارانو سره مشوره وکړه او د خپمو د ودرو لو دپاره يې
يو ځای غوره کړ.

۹ مگر ايشع د اسراييلو پاچا ته دا خبرداری ورولېره: >هغه

ځای ته نژدې ورنه شی. ځکه چې د سوريې لښکرو په هغه ځای کې
خپمې ودرو لې دي. < ۱۰ نو پاچا هغو خلکو ته چې په هغه ځای
کې اوسېدل خبرداری ورکړ چې د خپلو ځانونو ساتنه وکړي. دا کار
شو ځلې وشو.

۱۱ کله چې د سوريې پاچا په دې پوه شو چې څه کيږي هغه ډېر
په قهر شو. هغه خپل عسکري منصبداران راوغوښتل او پوښتنه يې
ورڅخه وکړه: >ستاسو څخه څوک د اسراييلو د پاچا پلوي کوي؟<

۱۲ د هغوی څخه يو تن ځواب ورکړ: >ای اعليحضرته، هېڅوک
نه، دا يو اسراييلي نبی دی چې ايشع نومېږي. هغه خپل پاچا ته خبر
ورکوي، حتی هغه خبرې چې تاسو يې د خپلې خوب په کوټه کې
کوي.<

۱۳ پاچا حکم وکړ: >هغه چې هر چېرې وي راپيدا يې کړئ! زه
به عسکر ولېرم ترڅو هغه ونيسي.< هغوی خبر شول چې ايشع د
دوتان په ښارگوټي کې دی او پاچا ته يې خبر ورکړ. < ۱۴ هغه يو
لوی لښکر د آسونو او جنگي گاډيو سره هلته ولېره. هغوی د شپې له
خوا روان شول او هغه ښارگوټی يې کلابند کړ.

۱۵ بله ورځ سهار وختي، کله چې د ايشع خدمتگار راپاڅېد او

بيرون راووت، ويې ليدل چې د سوريې لښکرو د آسونو او جنگي گاډيو سره ښارگوټي کلابند کړي دي. هغه ايشع ته راستون شو او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <اي زما باداره، څه وکړو؟>

۱۶) ايشع ځواب ورکړ: <مه وپرېره! زموږ لښکرې د هغوی په پرتله زياتې دي.> ۱۷) بيا هغه داسې دعا وکړه: <اي څښتنه، د هغه سترگې وغړوه چې وويني.> او څښتن د هغه خدمتگار ته توان ورکړ چې د ايشع شاوخوا غونډۍ وويني، چې د اور لرونکو آسونو او لمبه لرونکو گاډيو څخه ډکې دي.

۱۸) څنگه چې د سوريې لښکرې ورنژدې شوې، ايشع دعا وکړه: <اي څښتنه، دا عسکر پرانده کړه!> نو د ايشع د دعا په اساس څښتن هغوی پرانده کړل.

۱۹) ايشع د دښمن لښکرو ته وويل: <تاسو په غلطه لاره او غلط ښارگوټي ته راغلي يئ. ما پسې راځئ. زه به تاسو هغه سړي ته ورسوم چې تاسو يې لټوئ.> ايشع هغوی د سامرې ښار ته بوتلل.

۲۰) کله چې ټول عسکر ښار ته ننوتل، ايشع دعا وکړه: <اي څښتنه، اوس د دوی سترگې وغړوه چې وويني.> نو څښتن د هغوی سترگې وغړولې او هغوی وليدل چې دننه په سامره کې دي.

۲۱) کله چې د اسراييلو پاچا هغوی وليدل، د ايشع څخه يې پوښتنه وکړه: <اي ښاغليه، آيا هغوی ووژنم؟ آيا هغوی ووژنم؟>

۲۲) ايشع ځواب ورکړ: <نه، حتی هغه لښکرې چې تا په جنگ

کې هم نیولې وي، نو ته حق نه لرې چې هغوی ووژنې. د هغه په
خای هغوی ته د خوړلو او څښلو دپاره یو څه ورکړه او هغوی
پرېږده چې بېرته خپل پاچا ته ورستانه شي. < ۲۳ > د اسراییلو پاچا
هغوی ته یوه لویه مېلمستیا تیاره کړه. کله چې هغوی د خوړلو او
څښلو څخه وزگار شول، نو هغوی یې بېرته د سوریې پاچا ته
ورولېږل. له هغې وروسته د سوریې لښکرو تر ډېرې مودې پورې د
اسراییلو په سیمه باندې برید ونه کړ.

د سامرې کلابندی او قحطي

< ۲۴ > یو څه موده وروسته، د سوریې پاچا بنهدد خپل ټول لښکر سره
راغونډ کړ، بیا هغوی سامرې ته روان شول او هغه یې کلابنده کړه.
< ۲۵ > هغوی خپلې کلابندی ته تر هغه وخته پورې دوام ورکړ ترڅو
په ښار کې د خوراک دپاره هېڅ شی پاتې نه شو. په حقیقت کې، د
خره یو سر په اتیا مثقاله سپینو زرو او د کوترې دوه سوه گرامه
فاضله مواد په پنځه مثقاله سپینو زرو باندې خرڅېدل.

< ۲۶ > یوه ورځ د اسراییلو پاچا د ښار په دېوال باندې قدم واهه، یوې
ښځې هغه ته نارې کړې: < ای اعلیحضرته، زما سره مرسته وکړئ! >

< ۲۷ > پاچا وویل: < څښتن چې ستا سره مرسته نه کوي، نو زه یې
څنگه وکړم؟ آیا ته فکر کوي چې زما سره غلې دانې یا د انګورو
شراب شته چې تاته یې درکړم؟ > < ۲۸ > وروسته هغه د ښځې څخه
وپوښتل: < څه شکایت لري؟ >

هغه ځواب ورکړ: <دې ښځې وړاندیز درلود او ماته يې وويل: نن ورځ ته خپل زوی دلته راوړه چې ويې خورو او زه به سبا ته خپل زوی راوړم چې دواړه يې وخورو. > (٢٩) نو ما خپل زوی پوخ کړ او هغه مو وخوړ. بله ورځ مې هغه ښځې ته وويل چې خپل زوی راوړه چې ويې خورو، خو هغه يې پټ کړ.

(٣٠) کله چې پاچا دا كيسه واورېدله، هغه له غمه خپل کالي وشلول. څرنګه چې هغه د ښار په دېوال باندې ولاړ ؤ، نو خلکو وليدل چې هغه د خپلو کاليو لاندې د وير کالي اغوستي وو. (٣١) هغه وويل: <خدای دې ما ووژني چې د ورځې د ختمېدو څخه مخکې د اليشع سر د تنې نه پرې نه کړی شي! > (٣٢) نو هغه د اليشع پسې يو استازی ولېږه چې هغه راولي.

په هغه وخت کې اليشع په خپل کور کې ؤ او د اسراييلو ډېرو مهمو سپين بړيو د هغه سره غونډه درلوده. مخکې له دې چې د پاچا استازی ورورسيږي، اليشع هغو ته وويل: <آيا پوهېږئ چې هغه قاتل، يو نفر زما د سر د پرېکولو دپاره رالېږلی دی؟ هرکله چې هغه راشي، دروازه بنده کړئ او هغه دننه مه راپرېږدئ. زه يقين لرم چې د هغه بادار به په خپله هم د هغه پسې راشي.>

(٣٣) د اليشع خبرې پای ته نه وې رسېدلې، چې پاچا راوړسېد. هغه وويل: <دا څښتن دی چې په مونږ باندې يې دا کړاو راوستی دی. نور ولې د هغه مرستې ته انتظار وباسم؟ >

۷ (۱) ایشع ځواب ورکړ: >دڅښتن خبرو ته غوږ ونیسه، چې هغه فرمایلي دي: سبا به په همدې وخت په سامره کې یو من د غنمو اوږه یا دوه منه اوربشې په یو مثقال سپینو زرو باندې خرڅې شي.<

(۲) د پاچا هغه منصبدار چې شخصي خدمتگار یې ؤ ایشع د خدای نبي ته وویل: >زه په دې باندې باور نه لرم! حتی که څښتن د اسمان څخه د غلو دانو باران هم ووروي، داسې به ونه شي.<

ایشع ځواب ورکړ: >ته به په خپلو سترگو هغه وویښې چې داسې به وشي، مگر ته به له هغو څخه هېڅ هم ونه خورې.<

د سوریې د لښکرو تېښته

(۳) په همدې وخت کې څلور نفره چې په جذام باندې اخته وو د سامرې د دروازې څخه بیرون وو. هغوی یو او بل ته وویل: >مونږ ولې دلته کښېنو او مرگ ته انتظار وباسو؟ (۴) ښار ته ننوتل گټه نه لري، ځکه چې مونږ به هلته له لوږې څخه مړه شو، مگر که دلته پاتې شو، هم مړه کېږو. نو راضی چې د سوریې کمپ ته ورشو، که هغوی زمونږ سره ډېر بد هم وکړي نو مونږ به ووژني، خو کېدای شي چې هغوی مونږ ژوندي پرېږدي.< (۵) نو څنگه چې تیاره کېدله، هغوی د سوریې کمپ ته ورغلل، مگر کله چې هغوی هلته ورسېدل، هلته هېڅوک نه ؤ. (۶) څښتن په سوریایانو باندې داسې آواز واوروه لکه چې یو لوی لښکر د آسونو او جنگي گاډیو سره راروان وي. سوریایانو داسې فکر کاوه چې د اسراییلو پاچا د حیثیانو او مصریانو پاچاهان اجیران نیولي دي او د هغوی لښکرې به ورباندې

بريد وکړي. (۷) نو په هماغه ماښام سوريایان د خپل ژوند د ژغورلو په خاطر وټنټېدل. خپلې خېمې، آسونه او خره يې پرېښودل او کمپ يې لکه څنگه چې و هماغسې پرېښود.

(۸) کله چې هغه څلور جداميان د کمپ يوې گونبې ته ورسېدل، هغوی يوې خېمې ته ورننوتل. هغوی وخورل او ويې څښل او سپين زر، سره زر او کالي چې يې پيدا کړل هغه يې د ځان سره يوړل او پټ يې کړل. بيا د دويم ځل دپاره راغلل، بلې خېمې ته ورننوتل او هرڅه يې چې لاس ته راوړل هغه يې د ځان سره يوړل او هغه يې هم پټ کړل. (۹) بيا هغوی يو او بل ته وويل: >مونږ بايد دا کار ونه کړو! مونږ ښه زېری لرو او هغه بايد د خپلو ځانونو سره ونه ساتو. که چېرې مونږ غلي پاتې شو او تر سهاره پورې صبر وکړو، نو مونږ به د سزا وړ شو. راضي چې همدا اوس لاړ شو او د پاچا درباريانو ته خبر ورکړو.< (۱۰) نو هغوی بېرته سامرې ته لاړل، د ښار د دروازې ساتونکو ته يې غږ وکړ او هغوی ته يې وويل: >مونږ همدا اوس د سوريایانو د لښکرو د کمپ څخه راغلو، ټول عسکر تللي وو! آسونه او خره ترلي پاتې شوي وو او خېمې هماغسې ولاړې وې. مونږ هېڅوک ونه لیده او نه مو د چا آواز واورېد.<

(۱۱) ساتونکو د دې خبر اعلان وکړ او بيا وروسته د پاچا ماڼۍ ته دا خبر ورسېد. (۱۲) لا شپه وه، چې پاچا له خپلې بستري څخه راپاڅېد او خپلو درباريانو ته يې وويل: >زه پوهېږم چې سوريایانو څه پلان جوړ کړی دی! هغوی خبر دي چې مونږ له لورې څخه مړه کېږو، نو هغوی خپل کمپ پرېښی او تللي دي او په بانډو کې پټ

شوي دي. هغوی فکر کوي چې مونږ به د ډوډۍ پیدا کولو دپاره ښار پرېږدو. بیا به مونږ ژوندي ونیسي او ښار ته به راتنوځي.

۱۳ د هغه د درباریانو څخه یو تن وویل: <د دې ښار خلک هسې هم د هغو خلکو په شان چې پخوا مړه شوي دي، د مرگ په حال کې دي. پرېږدئ چې یو څو سړي د پاتې شویو آسونو څخه پنځه آسونه خونښ کړي، ترڅو هغوی ولېږو او دا څرگنده کړو چې څه پېښ شوي دي.> ۱۴ هغوی یو څو نفره غوره کړل او پاچا هغوی په دوه جنګي گاډیو کې ولېږل او امر یې ورته وکړ چې لاړ شي او دا خبره معلومه کړي چې د سوريې په لښکرو باندې څه شوي دي. ۱۵ هغه نفر د اردن د سیند پورې لاړل او هغوی په ټوله لاره کې ولیدل چې سوریایانو د تېښتې په وخت کې کالي او سامانونه غورځولي دي. بیا هغوی بېرته راستانه شول او پاچا ته یې راپور ورکړ. ۱۶ د سامرې خلک بیرون ووتل او د سوریایانو کمپ یې لوټ کړ. لکه څنګه چې څښتن فرمایلي وو، یو من د غنمو اوږه یا دوه منه اوربشې په یو مثقال سپینو زرو باندې خرڅېدلې.

۱۷ د اسراییلو پاچا هغه منصبدار چې ځانګړي خدمتګار یې ؤ، د ښار د دروازې د مسؤول په توګه وټاکه. لکه څنګه چې الیشع په هغه وخت کې چې پاچا د هغه د لیدلو دپاره ورغلی ؤ، وړاندوینه کړې وه، نوموړی منصبدار د خلکو تر پښو لاندې شو او مړ شو. ۱۸ الیشع پاچا ته ویلي وو: <سبا په همدې وخت په سامره کې به یو من د غنمو اوږه او دوه منه اوربشې په یو مثقال سپینو زرو باندې خرڅېږي.> ۱۹ هغه منصبدار په ځواب کې ویلي وو: <زه په دې

باندي باورنه لرم! حتی که خبستن د اسمان خخه د غلو دانو باران هم ووروي، داسې به ونه شي. < او الیشع خواب ورکړی ؤ: >ته به په خپلو سترگو هغه ووينې چې داسې به وشي، مگر ته به له هغو خخه هېڅ هم ونه خورې. < (۲۰) او د الیشع وړاندوينه ترسره شوه - هغه منصبدار د ښار په دروازه کې د خلکو د پښو لاندې مړ شو.

شونيمي ښځه او د هغې ځمکه

۸ (۱) الیشع هغې ښځې ته چې د هغې زوی يې بېرته راژوندی کړی ؤ وويل: <د خپلې کورنۍ سره کوم بل ځای ته لاړه شه او هلته د يو څه مودې دپاره واوسېږه، ځکه چې خبستن په دې هېواد باندي قحطي راولي او هغه به تر اوو کالو پورې دوام وکړي. > (۲) لکه څنگه چې د خدای نبي الیشع ويلي وو هغې ښځې کټ مټ هماغسې وکړل او هغه لاړه چې د فلسطينيانو په هېواد کې واوسېږي. هغه د خپلې کورنۍ سره اووه کاله په هغه ځای کې واوسېدله.

(۳) د اوو کالو په پای کې، هغه اسراييلو ته راستنه شوه، پاچا ته لاړه او ورته زاری يې وکړې چې کور او جايداد يې بېرته ورکړل شي. (۴) په دې وخت کې، پاچا د الیشع د خدمتگار جيحزي سره خبرې کولې. د هغه خخه يې وغوښتل چې د الیشع د ټولو حيرانوونکو کارونو په هکله معلومات ورکړي. (۵) په داسې حال کې چې جيحزي هغه ته د هغه مړ هلک په هکله چې الیشع بېرته راژوندی کړی ؤ خبرې کولې، هغه ښځه د خپل زوی سره راوړسېدله چې پاچا ته عرض وکړي. جيحزي وويل: <ای اعليحضرته! هغه

ښځه دا ده او دا د هغه زوی دی چې الیشع راژوندی کړی دی. <
(۶) پاچا هغې ښځې ته وویل چې خپله کیسه بیان کړي او هرڅه
چې پېښ شوي وو هغې ورته بیان کړل. بیا پاچا د خپلو درباریانو
څخه یو تن ته وویل: <ټول جايدات هغې ته بېرته ورکړه، برسېره
پر دې د ځمکې عایدات د هغې ورځې نه چې هغه له دې ځای نه
تللي وه تر اوسه پورې هم ورکړه.>

د حزاییل له خوا د ښه‌د وژنه

(۷) الیشع هغه وخت دمشق ته لاړ چې د سوریې پاچا ښه‌د ناروغ
و. کله چې پاچا ته یې خبر ورکړ چې الیشع دلته راغلی دی، (۸)
هغه حزاییل ته وویل: <د خدای د نبی الیشع دپاره د ځان سره یو
سوغات واخله، لاړ شه، د هغه سره وگوره او ورته ووايه چې د
څښتن څخه پوښتنه وکړي چې زه به روغ شم که نه.>

(۹) بیا حزاییل د څلوېښتو اوبانو سره چې د دمشق ډېر ښه
توليدات ورباندې بار وو روان شو او الیشع ته یې د سوغات په توگه
یوړل. هغه نبی راپیدا کړ او ورته ویې ویل: <ستاسو خدمتگار ښه‌د
پاچا زه ستاسو حضور ته رالېږلی يم ترڅو په دې پوه شم چې هغه به
روغ شي که نه.>

(۱۰) الیشع حزاییل ته وویل: <هغه ته ووايه چې ته به روغ شي،
مگر څښتن ماته مخکې فرمایلي وو چې په حقیقت کې به ښه‌د
خامخا مړ شي.> (۱۱) الیشع حزاییل ته داسې په ځیر کتل تر هغې
چې هغه وشرمېده، بیا الیشع وژړل.

۱۲) حزايل پوښتنه وکړه: <ای بناغلیه، ولي ژاړی؟>

الیشع ځواب ورکړ: <ځکه زه پوهېږم چې ته به د اسراییلو قوم ته
ډېر زیان ورسوي. ته به د هغوی دېوال لرونکي بناړونه وسوځوي او
د هغوی ځوانان به ووژني. د هغوی اولادونه به ټوټې ټوټې کړې او د
هغوی د امیدوارو بڼځو گېډې به هم خیرې کړې.>

۱۳) حزايل ځواب ورکړ: <زما په شان یو معمولي انسان دومره
غټ کار څنگه کولی شي؟>

الیشع ورته وویل: <ای حزایيله، څښتن ماته ښودلي دي چې ته به د
سورې پاچا شې.>

۱۴) حزايل بېرته ښه وکړه. ورغی. ښه ودرځه پوښتنه وکړه:
<الیشع څه وویل؟>

حزايل ځواب ورکړ: <هغه وویل چې ته به هر ورو روغ شې.>
۱۵) مگر په راتلونکې ورځ، حزايل یوه کمپله راواخیسته، په ابو
کې یې خېشته کړه او د پاچا په مخ باندې یې کېښوده تر هغې پورې
چې د هغه ساه بنده شوه او هغه مړ شو. بیا حزايل د هغه په ځای
پاچا شو.

د یهودا پاچا یهورام

(دویم تواریخ ۲۱: ۱ - ۲۰)

۱۶) په اسراییلو کې د اخاب د زوی یورام د پاچاهۍ په پنځم کال،

د يهوشافاط زوی يهورام د يهودا پاچا شو. (١٧) يهورام د دوه دېرشو کالو په عمر و چې پاچا شو او اته کاله يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه.

(١٨) يهورام لکه د اخاب د کورنۍ په شان د اسراييلو د پاچاهانو لاره غوره کړه. د اخاب لور د يهورام بنځه وه او هغه د خښتن په وړاندې گناه وکړه، (١٩) مگر خښتن نه غوښتل چې يهودا له منځه يوسي، ځکه چې هغه د خپل خدمتگار داود سره ژمنه کړې وه چې د هغه اولاده به تل په يهودا باندې پاچاهي کوي.

(٢٠) د يهورام په پاچاهۍ کې، د ادوم خلک ياغي شول او د ځان دپاره يې خپل پاچا وټاکه. (٢١) نو يهورام د خپلو ټولو جنگي گاديو سره صعيړ ته روان شو، چې هلته ادومي لښکر هغوی کلابند کړل. د شپې هغه او د هغه د جنگي گاديو قوماندانانو کلابندي ماته کړه او د يهورام عسکر خپلو کورونو ته وتښتېدل. (٢٢) يهودا هېڅکله ونه شو کولی چې په ادوم باندې خپله واکمني بېرته تر لاسه کړي. حتی د لښه ښاريان هم په هغه وخت کې ياغي شول.

(٢٣) د يهورام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (٢٤) يهورام مړ شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو او د هغه زوی اخزيا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا اخزيا

۲۵) په اسراييلو کې د يورام د پاچاهۍ په دولسم کال، د يهورام زوی اخزيا د يهودا پاچا شو. ۲۶) اخزيا د دوه ويشت کالو په عمر ؤ چې پاچا شو او يو کال يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور عتليا وه چې د اسراييلو د پاچا عمري لمسی وه. ۲۷) خرنگه چې اخزيا د اخاب د کورنۍ سره د خېښۍ اړيکې درلودلې، نو هغه هم د هغوی په شان د خښتن په وړاندې گناه وکړه.

۲۸) اخزيا د اسراييلو د پاچا يورام سره لاړ چې د جلعاد په راموت کې په حزايل پاچا او د سوريې په لښکرو باندې بريد وکړي. په دې جگړه کې سوريایانو يورام تپي کړ. ۲۹) نو هغه د يزرعيل ښار ته راستون شو چې تپ يې روغ شي. اخزيا د هغه د ليدلو دپاره هلته ورغی.

يهو او د تخت نيونه

۹ ۱) په دې دوران کې اليشع د نبیانو د ډلې څخه يو نبي راوغوښت او ورته ويې ويل: >په جلعاد کې د راموت ښار ته د تگ دپاره تيار شه. دا د زيتونو د تېلو بوتل له ځانه سره واخله او هلته لاړ شه. ۲) کله چې هلته ورسېدلې، د يهو شافاط زوی او د نمشي لمسی يهو راپيدا کړه. هغه يو داسې کوټې ته بوځه چې د خپلو ملگرو څخه جلا وي، ۳) بيا د هغه په سر باندې د زيتونو تېل واچوه. هغه ته داسې ووايه: خښتن فرمايي چې ته مې د اسراييلو د

پاچا په توگه غوره کړی یې. کله چې دا کار سرته ورسېد، پرته له
ځنده دروازه خلاصه کړه او د هغه ځای څخه وتښته!

٤) بیا هغه نبي راموت ته لاړ. ٥) کله چې هغه هلته ورسېد، د
لښکرو منصبدارانو غونډه درلودله. هغه وویل: <ای ښاغلیه، زه ستا
دپاره یو پیغام لرم.>

بیهو پوښتنه وکړه: <زمونږ څخه د کوم یو دپاره؟>

نبي ځواب ورکړ: <ای ښاغلیه، ستاسو دپاره.> ٦) نو بیهو

راپاڅېده او دننه لاړ. نبي د بیهو په سر باندې د زیتونو تېل واچول او
هغه ته یې وویل: <د اسراییلو څښتن خدای اعلانوي چې زه تا د
خپل قوم اسراییلو د پاچا په توگه غوره کوم. ٧) څښتن زیاتوي:

زه غواړم چې ته د خپل بادار یعنې د اخاب کورنۍ له منځه یوسې، نو
ایزابل ته به د نبیانو او زما د نورو خدمتگارانو د وژلو په خاطر سزا
ورکړل شي. ٨) د اخاب ټوله کورنۍ او اولاده به مړه شي، زه به د

هغه په کورنۍ کې هر یو نارینه له منځه یوسم که هغه غلام وي او که
آزاد. ٩) زه به د اخاب کورنۍ د اسراییلو د پاچاهانو د نباط زوی
یروبعام او د اخیا زوی بعشا د کورنۍ په برخلیک اخته کړم. ١٠) د

ایزابل د جسد غوښې به د یزرعیل په سیمه کې سپي وڅوري او

څوک به هغه ښځه نه کړي.> نبي دا وویل، دروازه یې خلاصه کړه او
وتښته.

١١) بیهو بېرته خپلو منصبدارانو ته ورغی او هغوی ورڅخه پوښتنه

وکړه: <خیریت دی؟ هغه لېوني نبي ستا څخه څه غوښتل؟>

بیهو په ځواب کې وویل: <تاسو داسې سړی پېژنئ او پوهېږئ چې هغه څرنگه خبرې کوي.>

۱۲) هغوی پوښتنه وکړه: <نه، مونږ نه پوهېږو. هغه څه وویل؟>

بیهو ځواب ورکړ: <نبي وویل: د اسراييلو څښتن خدای اعلانوي چې زه تا د اسراييلو د پاچا په توگه غوره کوم.>

۱۳) هغوی په چالاکی سره خپلې چینې راواخیستلې او په هغو

پورو باندې یې وغوړولې چېرته چې بیهو ولاړ ؤ. یو نفر سرنی وواهه او هر یو دا چیغې وهلې: <بیهو پاچا دی!>

د یورام او اخزیا وژنه

۱۴- ۱۵) نو بیهو د یورام پاچا په مقابل کې چې په یزرعیل کې ؤ

یوه دسیسه جوړه کړه. یورام هلته د دې دپاره تللی و چې د هغو

تپونو څخه روغ شي چې په راموت کې د سوریې د پاچا حزاییل

سره په جگړه کې ورته پیدا شوي وو. نو بیهو خپلو ملگرو

منصبدارانو ته وویل: <که تاسو غواړئ چې زه پاچا شم نو هېڅوک

مه پرېږدئ چې د دې ښار څخه ووزي. کېدای شي چې هغه یزرعیل

ته لاړ شي او یورام خبر کړي.> ۱۶) نو بیهو خپلې جنګي گادۍ

کې سپور او یزرعیل ته روان شو. یورام لا روغ شوی نه ؤ او په

همدې وخت کې د یهودا پاچا اخزیا د هغه د لیدلو دپاره راغلی ؤ.

۱۷) کله چې د یزرعیل د څارنې د برج پهره دار ولیدل چې بیهو او

د هغه نفر راروان دي، هغه پاچا ته غږ وکړ: <زه وينم چې يوه ډله خلک دې خواته راروان دي.>

يورام حکم وکړ: <يو سپور استازی ولېږه او دا خرگنده کړه چې هغوی د سولې د پاره راځي يا د جگړې د پاره.>

١٨ يو په آس باندې سپور استازی ورووت او بيهو ته يې وويل: <يورام پاچا غواړي په دې پوه شي چې آیا ته د سولې د پاره راځي؟>

بیهو ځواب ورکړ: <دا تا پورې اړه نه لري، زما پسې راځه!> په همدې وخت کې د څارنې د برج ساتونکي وويل: <ای اعلیحضرته، استازی ورورسېده، مگر بېرته راستون نه شو.>

١٩ نو يورام يو بل سپور استازی ولېږه، هغه بيهو ته ورغی او ويې ويل: <يورام پاچا غوښتل چې په دې پوه شي آیا ته د سولې د پاره راځي؟>

بیهو ځواب ورکړ: <دا تا پورې اړه نه لري، زما پسې راځه!>

٢٠ د څارنې د برج ساتونکي وويل: <ای اعلیحضرته، استازی هلته ورسېده، هغه هم بېرته راستون نه شو. دا سړی لکه د يو لېوني په شان گاډی چلوي. هغه به خاماڅا بيهو وي!>

٢١ يورام حکم وکړ: <زما گاډی تياره کړئ!> او گاډی تياره شوه. بيا هغه او اخزيا په خپلو گاډيو کې سپاره شول او د بيهو د ليدلو

دپاره ورووتل. هغوی د نابوت یزرعیلي په ځمکه کې د هغه سره
لیدنه وکړه. (۲۲) یورام پوښتنه وکړه: <ایا د سولې دپاره راځي؟>

ییهو ځواب ورکړ: <تر هغه وخته پورې چې ستا د مور بت پرستی
او کوډگری دوام ولري زما او ستا په منځ کې سوله شونې نه ده.>

(۲۳) یورام غږ وکړ: <ای اخزیا، دا خیانت دی!> د دې له ویلو سره
یورام خپله گاډی راوگرځوله او وتښتېد. (۲۴) ییهو په خپل ټول قوت
سره لینده راکش کړه او یو غشی یې گوزار کړ. غشی د یورام د اوږو
په منځ کې ولگېده او بیا د هغه په زړه کې ورننوت. هغه په خپلې
گاډی کې راولوېد او مړ شو.

(۲۵) ییهو خپل مرستیال بیدکار ته وویل: <د هغه مړی واخله او په
هغه ځمکه کې یې وغورځوه چې د نابوت پورې یې اړه درلودله. یاد
لره چې کله ما او تا یوځای د یورام پاچا د پلار اخاب پسې گاډی
ځغلوله، څښتن د اخاب په ضد داسې وویل: (۲۶) ما د نابوت او د
هغه د زامنو قتل پرون ولیده. نو ځکه زه ژمنه کوم چې تاته به هم په
همدې ځمکه کې سزا درکړم.> بیا ییهو خپل مرستیال ته امر وکړ:
<د یورام مړی واخله او په هغه ځمکه کې یې وغورځوه چې په
نابوت پورې یې اړه درلودله، چې د څښتن ژمنه پوره شي.>

(۲۷) اخزیا پاچا دا پېښه ولیدله او هڅه یې وکړه چې د بیت هګان
ښارګوټي ته وتښتي، مګر ییهو ورورسېد او امر یې وکړ: <هغه هم
ووژنی!> نو څه وخت چې اخزیا یبلعام ته نژدې د جور کلي ته چې
په لوړه کې ؤ روان ؤ، د ییهو لښکرو هغه په غشي باندې وویشت.

هغه تر مجدو پورې لار او هلته مړ شو. (۲۸) د اخزيا منصبدارانو د هغه مړی په جنگي گاډۍ کې واچاوه، بېرته يې اورشليم ته يووړ او هغه يې د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ کړ.

(۲۹) اخزيا د اخاب د زوی يورام د پاچاهۍ په يوولسم کال د يهودا پاچا شوی و.

د ايزابل وژنه

(۳۰) يهو د يزرعيل خواته روان شو او کله چې ايزابل واورېدل چې

يهو راروان دی، رانجه يې په سترگو باندې ووهل او خپل ويښتان

يې برمنځ کړل. بيا په کړکۍ کې ودرېدله او بيرون يې کتل. (۳۱)

څنگه چې يهو د ښار د دروازې څخه تېر شو، هغې ورته نارې کړې:

>ای زيمريه! ته قاتل يې! تا پاچا وواژه. ته دلته د سولې دپاره

راغلي يې؟<

(۳۲) هغه پورته کړکۍ ته وکتل او پوښتنه يې وکړه: >آيا دلته زما د

پلويانو څخه څوک شته؟< د ماني دوه درې خصي شويو سړيو خپل

سرونه له کړکۍ څخه راوويستل (۳۳) او يهو هغوی ته وويل: >هغه

د کړکۍ څخه لاندې راوغورځوئ!< درباريانو ايزابل لاندې

راوغورځوله او د هغې وينه په دېوال او آسونو باندې وشيندل شوه.

بيا آسونو د هغې مړی تر پښو لاندې کړ.

(۳۴) يهو دننه ماني ته ننوت چې يو څه وخورې او وڅښي. بيا هغه

وويل: >که څه هم هغه يوه لعنتي ښځه وه، خو هغه د پاچا لور وه،

نو هغه دې په بنيې طريقې سره ښځه کړای شي. < ٣٥ > مگر کله چې هغوی د هغې د مړي د ښخولو دپاره ووتل، هغوی یواځې د هغې کوپړی، لاسونه او پښې را پیدا کړې. < ٣٦ > کله چې هغوی بیهو ته خبر ورکړ هغه وویل: < دا هغه څه پېښ شوي دي چې څښتن د خپل خدمتگار د تشبي ایلیا په وسیله ویلي وو: سپي به د ایزابل مړی په یزرعیل کې وخوري. > ٣٧ < د هغې مړی به لکه خوشایي داسې خورې ورې شي چې هېڅوک یې ونه شي پېژندلی. >

د اخاب د اولادې وژنه

١٠ < ١ > د اخاب او یا زامن په سامره کې اوسېدل. نو بیهو د هغه ښار مهمو مامورانو، مشرانو او د اخاب د زامنو ساتونکو ته لیک ورو لېږه. په لیک کې هغه داسې لیکلي وو: < ٢ > ستاسو ښار قوي دی او د جنګي ګاډیو، آسونه او وسلو سره ستاسو څخه دفاع کېږي. او زه پوهېږم چې د اخاب پاچا زامن ستاسو سره اوسېږي. نو څنګه چې تاسو دغه لیک ولوست، < ٣ > تاسو د اخاب د زامنو څخه چې تر ټولو ښه وي د پاچا په توګه وټاکئ او بیا د هغه د دفاع دپاره وجنګېږئ. >

< ٤ > هغوی دا لیک ولوست او ډېر ووېرېدل. هغوی یو او بل ته وویل: < نه یورام پاچا او نه اخزیا پاچا د هغه په مقابل کې مقاومت کړی دی، نو مونږ به یې څنګه وکړو؟ > < ٥ > د مانی آمر، د ښار ښاروال، نورو مشرانو او د اخاب د زامنو ساتونکو دغه ځواب بیهو ته ورو لېږه: < ای اعلیحضرته! مونږ ستاسو خدمتګاران یو او څه چې

مونږ ته وايي مونږ به هماغسې کوو. مگر دا زمونږ کار نه دی چې
څوک د پاچا په توگه وټاکو. هرڅه چې ستاسو په نظر کې ښه
ښکاري هماغسې وکړئ.

٦ بيا بيهو يو بل ليک واستاوه چې په هغه کې ويل شوي وو:
>که تاسو زما پلوي او اطاعت کوئ، نو هغه ثابت کړئ. د اخاب د
زامنو سرونه ماته راوړئ! او سبا په همدې وخت بايد دلته په يزرعيل
کې حاضر شئ.

د اخاب پاچا زامن اويا تنه وو چې د ښار د ځينو مهمو خلکو سره
اوسېدل او د هغوی ښوونه او روزنه يې کوله. ٧ کله چې د بيهو
دويم ليک راوړسېد، هغو مهمو خلکو د اخاب ټول زامن ووژل. بيا
يې د هغو سرونه په ټوکريو کې کېښودل او هغه يې بيهو ته چې په
يزرعيل کې ؤ ولېږل.

٨ کله چې يو استازي بيهو ته خبر ورکړ چې د اخاب د زامنو
سرونه يې راوړي دي، هغه وويل: >دا سرونه د ښار په دروازه کې
دوه ځايه ډېرې کړئ او تر سهاره پورې يې هلته پرېږدئ.

٩ په سهار کې، بيهو بيرون ووت. هغه د ټولو خلکو په مخ کې
وډرېد او ويې ويل: >ای خلکو، تاسو هېڅ جرم نه دی کړی. ما د
خپل بادار يورام په ضد دسيسه جوړه کړه او هغه مې وواژه. مگر دا
ټول نفر چا ووژل؟ ١٠ تاسو بايد پوه شئ هرڅه چې څښتن د
اخاب د اولادې په اړه ويلي وو، هغه سرته رسېږي. څښتن هغه کار
وکړ چې وعده يې د خپل نبي ايليا په وسيله کړې وه. < ١١ بيا

بیهو د اخاب نور خپلوان چې په یزرعیل کې اوسېدل، د هغه لوړ رتبه درباریان، د هغه کاهنان او د هغه ډېر نژدې دوستان ووژل. په یزرعیل کې د اخاب د کورنۍ څخه هېڅوک ژوندی پاتې نه شو.

۱۲) بیهو سامرې ته روان شو او په لاره کې په هغه ځای کې چې شپانه به پکې راټولېدل (۱۳) د یهودا د پاچا اخزیا د خپلوانو سره مخامخ شو. هغه پوښتنه وکړه: <تاسو څوک یئ؟>

هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د اخزیا خپلوان یو. مونږ د شازادگانو او د ملکه ایزابل د کورنۍ د لیدلو دپاره روان یو.>

۱۴) بیهو خپلو سړیو ته وویل: <هغوی ژوندي ونیسئ!> نو هغوی یې ونیول او د شپنو د راغونډېدلو ځای ته نژدې د کنډې غاړې ته یې بوتلل او هغه ټول دوه څلوېښت نفره یې ووژل.

۱۵) څنگه چې بیهو روان شو، د رکاب زوی یهوناداب یې ولید چې د ده د لیدلو دپاره راروان ؤ. بیهو هغه ته ښه راغلاست ووايه، بیا یې زیاته کړه: <ای یهونادابه، زه ستا پلوي کوم. آیا ته هم زما پلوي کوي؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه یې کوم.>

بیهو ځواب ورکړ: <نو خپل لاس دې ماته راکړه> او بیهو ورسره مرسته وکړه او په گاډۍ کې یې سپور کړ. (۱۶) او بیهو وویل: <زما سره راشه او وگوره چې زه څښتن ته څومره وفادار یم.>

هغوی دواړه د بیهو په گاډۍ کې سپاره شول. (۱۷) لکه څنګه چې
څښتن د ایلیا سره وعده کړې وه، کله چې هغوی سامرې ته ورسېدل،
بیهو د اخاب ټول خپلوان ووژل، حتی یو یې هم ژوندی پرېښود.

د بعل د بت پرستانو وژنه

(۱۸) بیهو د سامرې ټول خلک سره راغونډ کړل او ورته ویې ویل:
> اخاب پاچا د بعل لږ خدمت کاوه، خو زه به د هغه زیات خدمت
وکړم. (۱۹) زه غواړم چې هغه ته یوه لویه قرباني وړاندې کړم. نو د
هغه ټول نبیان، کاهنان او عبادت کوونکي دلته راغونډ کړی. هر څوک
چې رانغی هغه به ووژل شي. < مګر دا یو چل و، بیهو په رښتیا سره
دا پلان درلود چې د بعل عبادت کوونکي ووژني. (۲۰) هغه وویل:
> د بعل دپاره د عبادت ورځ اعلان کړی! < وروسته له دې چې هغه
ورځ اعلان شوه، (۲۱) بیهو د اسراییلو ټول هېواد ته دا خبر ولېږه. د
بعل ټول عبادت کوونکي راغلل، یو هم پاتې نه شو او د عبادت ځای
له یو سر څخه تر بله سره پورې ډک شو. (۲۲) بیهو د سپېڅلو چپنو
مسئول ته امر وکړ: > چپني راوړه او هغه عبادت کوونکو ته
ورکړه. <

(۲۳) وروسته بیهو او یهوناداب د عبادت ځای ته ننوتل او بیهو
خلکو ته وویل: > شا او خواته وګورئ او متوجې اوسئ چې دلته
باید یواځې د بعل عبادت کوونکي وي. هغه چاته چې د څښتن
عبادت کوي د ننوتلو اجازه مه ورکوی. < (۲۴) بیا هغوی بعل ته د
قربانی په وړاندې کولو باندې پیل وکړ.

له مخکې څخه بیهو اتیا سړي له دې خبرداري سره بیرون ودرول:
> دا ټول عبادت کوونکي ووژنئ! که چېرته ستاسو څخه چا حتی یو
نفر هم پرېښود چې وتښتي نو هغه به د هغه په ځای وژل کیږي! <

۲۵ څنگه چې بیهو د قربانۍ وړاندې کول پای ته ورسول، هغه
ساتونکو او منصبدارانو ته وویل: > راننوخې او هغوی ووژنئ! یو هم
مه پرېږدئ چې وتښتي. < هغوی د خپلو تورو سره ورننوتل، ټول یې
ووژل او د هغوی مړي یې بیرون وغورځول. بیا هغوی د عبادت د
ځای دننۍ کوټې ته ننوتل، ۲۶ د بعل بت یې وویست او هغه یې
وسوځاوه. ۲۷ بیا یې هغه ټوټې ټوټې کړ او هغوی د بعل د عبادت
ځای بېخي له منځه یووړ. د عبادت ځای یې په تشناب باندې بدل
کړ، چې تر نن ورځې پورې پاتې دی.

۲۸ په دې ډول بیهو په اسراییلو کې د بعل عبادت له منځه یووړ.
۲۹ خو هغه گناه یې بنده نه کړه چې یروبعام پاچا کړې وه، څوک
چې د اسراییلیانو د گناه سبب ګرځېدلی ؤ. هغوی د سرو زرو
سخوندرانو د مجسمو عبادت کاوه، هغه چې یروبعام په بیت ییل او
دان کې ایښې وې.

۳۰ وروسته څښتن وویل: > ای بیهو، تا زما پلان چې د اخاب د
کورنۍ په هکله مې درلود عملي کړ او دا ښه کار دې سرته ورساوه.
نو زه ستا سره وعده کوم چې د اسراییلو راتلونکي څلور پاچاهان به
ستا د خپلې کورنۍ څخه وي. <

۳۱ مګر بیهو د اسراییلو د څښتن خدای د حکمونو څخه د زړه له

کومي اطاعت ونه کړ. د هغه په خای هغه داسې د گناه څخه ډک کارونه وکړل چې يروبعام کړي وو او د اسراييليانو د گناه سبب گرځېدلی و.

د ييهو مړينه

٣٢ په هغو ورځو کې څښتن د اسراييلو د هېواد په کوچني کولو

پيل وکړ. حزايل د سوريې پاچا اسراييلو ته ماتې ورکړه. ٣٣

حزايل د اردن د سيند ختيځې سيمې يعنې د جلعاد او باشان سيمې او د ارنون سيند ته نژدې د عروعر د ښارگوټي په شمال کې سيمه تر واک لاندې راوستلې. دا هغه سيمې وې چې د جاد، رويين او منسي قبيلې پکې اوسېدلې.

٣٤ نور هغه ټول کارونه چې ييهو کړي دي چې په هغو کې د هغه

د زړورتوب کارونه هم شامل دي، د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ٣٥ ييهو مړ او په سامره کې ښخ شو او د هغه زوی يهواخاز د هغه په خای پاچا شو. ٣٦ ييهو په سامره کې په اسراييلو باندې اته ويشت کاله پاچاهي کړې وه.

د يهودا ملکه عتليا

(دويم تواريخ ٢٢: ١٠ - ١٢)

١١ څنگه چې عتليا واورېدل چې د هغې زوی اخزيا پاچا

وژل شوی دی، هغې پرېکړه وکړه چې د شاهي کورنۍ ټول غړي دې

ووژل شي. (۲) يواځې د اخزيا زوی يوآش ژوندی پاتې شو. نژدې

ؤ چې هغه هم د نورو سره ووژل شي، مگر د يهورام پاچا د لور
يهوشبع له خوا چې د اخزيا خور وه هغه وژغورل شو. هغې يوآش او
د هغه دايي د عتليا څخه د خدای د کور د خوب په کوټه کې پټ
کړل، ځکه هغه ونه وژل شو. (۳) يوآش د يهوشبع سره د خښتن په
کور کې د شپږو کالو دپاره چې ملکې عتليا په يهودا کې پاچاهي
کوله، پټ پاتې شو.

د پاچا په توگه د يوآش ټاکنه

(دويم تواريخ ۲۳: ۱ - ۱۵)

(۴) د ملکې عتليا د حکومت په اووم کال، يهوياداع کاهن د پاچا او
د مانی د ساتونکو قوماندانان راوغوښتل. د هغوی سره يې د خدای
په کور کې ليدنه کتنه وکړه او هغوی يې د قسم له ورکولو سره د خپل
پلان دپاره رضا کړل. بيا يې يوآش د اخزيا زوی هغوی ته وروښود.
(۵) هغوی ته يې امر وکړ: >ستاسو د ساتونکو درې ټولي به د
سبت په ورځ په خپله دنده کې وي. زه غواړم چې يو ټولی د مانی
ساتنه وکړي. (۶) بل ټولی به د سور دروازه ساتي او درېم ټولی به
د مانی دروازه ساتي او د مانی د ساتونکو پهره به بدلوي.

(۷) د ساتونکو دوه نور ټولي به د سبت په ورځ رخصت وي. مگر
زه غواړم چې دغه دوه ټولي دې دلته د خدای په کور کې د يوآش
پاچا ساتنه وکړي. (۸) خپلې تورې تيارې کړئ او هرچا چې هڅه
کوله پاچا ته ورنژدې شي هغه ووژنئ. هر وخت او هر چپرې د پاچا
سره واوسئ.<

٩ قوماندانانو د يهوداد د حکمونو څخه پيروي وکړه. هر يو

خپل ساتونکي چې د سبت په ورځ دندې ته راتلل او يا د دندې

څخه رخصتېدل يهوداد ته يې راغونډ کړل. ١٠ يهوداد هغه

نېزې او سپرونه قوماندانانو ته ورکړل چې د داود پاچا وو او د

څښتن په کور کې ساتل شوي وو. ١١ بيا د خدای د کور د جنوبي

خوا څخه نيولې تر شمالي خوا پورې د پاچا د ساتلو دپاره په وسلو

سمبال ساتونکو موضع ونيولې.

١٢ يهوداد يوآش بيرون راوويست، د هغه په سر يې تاج کېښود

او د پاچاهۍ کولو د قانون يوه کاپي يې ورته ورکړه. د هغه په سر

باندي يې د زيتونو تېل واچول چې دا وبنايي هغه اوس پاچا شو، په

هغه وخت کې خلکو چکچکې وکړې او چيغې يې ووهلې: <ژوندی

دې وي پاچا!>

١٣ ملکې عتليا چې د ساتونکو او خلکو شور واورېد، نو هغه د

څښتن کور ته چې خلک پکې راغونډ شوي وو، ورغله. ١٤ هغې

وليدل چې يوآش د هغې ستنې په څنگ کې ولاړ ؤ چې معمولاً هغه

ځای به د پاچا دپاره ؤ. قوماندانان او سرنې غبروونکي د هغه په خوا

کې ولاړ وو او خلکو خوشحالي کوله او سرنې يې غبرول. عتليا له

ډېره قهره خپل کالي وشلول او چيغې يې ووهلې: <خيانت!

خيانت!>

١٥ يهوداد سمدستي د لښکرو قوماندانانو ته امر وکړ: <هغه

ووژنئ! هغه د لښکرو د دوو صفو څخه بيرون وباسئ او هرڅوک

چې د هغې سره دي هغه هم ووژنئ! مگر دا کار هېڅکله د خدای په

کور کې ونه کړی. < ۱۶ نو قوماندانانو عتلیا هغې دروازې ته راوویستله چې آسونه به پکې مانی ته ورننوتل او هلته یې ووژله.

د یهویداع اصلاحات

(دویم تواریخ ۲۳: ۱۶ - ۲۱)

۱۷ بیا یهویداع د خښتن او د یوآش پاچا او خلکو په منځ کې لوظ ترسره کړ چې دوی به د خښتن بنده گان وي. هغه همدارنگه د پاچا او د خلکو ترمنځ یو تړون وکړ. ۱۸ بیا ټول خلک د بعل بتخانې ته ورغلل او هغه یې راوغورخوله. هغوی د قربانۍ ځایونه او بتان ټوټې ټوټې کړل او متان چې د بعل کاهن ؤ هغه یې د قربانۍ ځای مخې ته وواژه.

وروسته بیا یهویداع د خښتن د کور دپاره ساتونکي ودرول. ۱۹ بیا یهویداع ټول قوماندانان، د پاچا او مانی ساتونکي او خلک یو ځای سره راوغوښتل. هغوی یوآش د خښتن د کور څخه د ساتونکو د دروازې په لار باندې مانی ته یووړ. هغه په تخت باندې کښېناست او د یهودا پاچا شو. ۲۰ نو ټولو خلکو خوشحالي کوله او په ښار کې کراره کراري وه، ځکه چې عتلیا په مانی کې وژله شوې وه. ۲۱ یوآش اووه کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو.

د یهودا پاچا یوآش

(دویم تواریخ ۲۴: ۱ - ۱۶)

۱۲ (۱) په اسراييلو کې د بيهو د پاچاهۍ په اووم کال، يوآش د يهودا پاچا شو او په اورشليم کې يې خلوپښت کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور زيبه د بئرشيع د ښار څخه وه. (۲) په خپل ټول عمر کې يې هغه څه وکړل چې څښتن پرې خوشحالېده، ځکه چې يهودياداع کاهن ورته لارښودنه کوله. (۳) که څه هم سيمه يز د عبادت ځايونه ړنگ نه شول او خلکو هلته د قربانۍ کولو او د خوشبويۍ سوځولو ته ادامه ورکړه.

(۴) يوآش کاهنانو ته وويل: <ټولې هغه پيسې راغونډې کړئ چې د سپېڅلو نذرانو په ډول د څښتن کور ته راوړل کېږي، يعنې هغه پيسې چې په سر شمېرنه کې راټولېږي، هغه چې د شخصي نذرونو څخه تر لاسه کېږي او هغه پيسې چې په داوطلبانه توگه راوړل کېږي. (۵) هر يو کاهن به پيسې اخلي او د اړتيا له مخې به يې د څښتن د کور په بياجوړونې کې کاروي.>

(۶) د يوآش د پاچاهۍ درويشتم کال ورسېد خو کاهنانو لا هم د څښتن د کور ترميم نه و ترسره کړی. (۷) نو يوآش، يهودياداع او نور کاهنان راوغوښتل او ورته وپې ويل: <تاسو ولې په دې پيسو باندې د څښتن د کور د بياجوړونې کار نه کوئ؟ نورې پيسې مه اخلي. له هغو څخه بايد يواځې په بياجوړونې کې کار واخيستل شي.> (۸) کاهنانو دا خبره ومنله چې نه به نور د خلکو څخه پيسې راټولوي او نه به هم د څښتن د کور د بياجوړونې مسؤوليت په غاړه اخلي.

(۹) يهودياداع د لرگي يو صندوق راپيدا کړ، د هغه سر يې سوری کړ

او د قربانی د خای نبی خواته یې کېښود چېرته چې خلک د خښتن کور ته ننوتل. کله چې چا به د خښتن د کور دپاره پیسې ورکولې، هغو کاهنانو چې د دروازي ساتنه کوله پیسې به یې په دې صندوق کې اچولې. (۱۰) چې کله به صندوق د پیسو څخه ډک شو، د پاچا منشي او مشر کاهن به دا پیسې شمېرلې او په کڅوړو کې به یې تړلې. (۱۱) بیا به یې هغو خلکو ته ورکولې، چې د خښتن د کور د بیاجوړونې د کار څارنه یې کوله. ځینې پیسې به معمارانو ته ورکول کېدې، ځینې به ترکانانو ته ورکول کېدې، (۱۲) ځینې به د تیرو پرېکونکو ته ورکول کېدې او ځینې پیسې به خټگرانو ته ورکول کېدې. په ځینو پیسو باندې به لرگي او تیرې اخیستل کېدل او ځینې به د خښتن د کور د بیاجوړونې په نورو لگښتونو باندې لگېدلې.

(۱۳) هغه پیسې چې د خښتن د کور دپاره ورکړل شوې وې هغه د سپینو زرو د کاسو په جوړولو، د پلټو په پاکوونکو، د شیندلو په کاسو، په سرنیو یا د سرو یا د سپینو زرو په شیانو باندې نه مصرفېدلې. (۱۴) هغه یواځې د بیاجوړونې په کار باندې مصرفېدلې. (۱۵) د کارونو مسؤولان صادق سړي وو، نو دې ته اړتیا نه وه چې د هغوی څخه د پیسو حساب وغوښتل شي.

(۱۶) کومې پیسې چې د تاوان او گناه د نذرانو په نامه ورکول کېدې د خښتن د کور دپاره نه، بلکې دا پیسې یواځې د کاهنانو دپاره وې.

(۱۷) په هماغه وخت کې د سوریې پاچا حزاییل د جت په ښار باندې برید وکړ او هغه یې ونیو. بیا هغه پرېکړه وکړه چې په اورشلیم باندې برید وکړي. (۱۸) نو یوآش، د خپلو ځانگړو سوغاتونو په

شمول، هغه ټول شيان راټول کړل چې د هغه پلار او نیکونو، یعنې اخزیا، یهوشافاط او یهورام څښتن ته وقف کړي وو او پرته له دې هغه سپین او سره زر چې د څښتن د کور او د مانی په خزانو کې وو. هغه دا ټول حزییل ته د سوغات په توګه وروپېرل او کله چې حزییل دا تر لاسه کړل، خپل لښکرو ته یې حکم ورکړ چې اورشلیم پرېږدي.

۱۹ د یوآش د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۲۰ د هغه د پاچاهۍ په پای کې د هغه ځینې درباریان د ده په مقابل کې یاغي شول. یوآش یې د اورشلیم په ختیځ کې هغې لارې ته نژدې چې سلې ته تللې وه د ملو په کور کې په قتل ورساوه. ۲۱ د هغو قاتلانو نومونه دا دي: د شمعت زوی یوزاکار او د شومیر زوی یهوزاباد.

یوآش د داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ شو او د هغه زوی امصیا د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا یهواخاز

۱۳ په یهودا کې د یوآش د پاچاهۍ په درویشتم کال د بیهو زوی یهواخاز د اسراییلو پاچا شو. یهواخاز په سامره کې اوولس کاله پاچاهي وکړه ۲ او د څښتن په مقابل کې یې ګناه وکړه. هغه هېڅکله د یروبعام هغه لاره پرېښوده چې د اسراییلو د ګناه سبب ګرځېدلې وه.

٣) څښتن په اسراییلو باندې په قهر شو، نو هغه د سوریې پاچا

حزاییل او د هغه زوی بنهدد پرېښودل چې هغوی ته بیا بیا ماتي

ورکړي. ٤) یهوآخاز څښتن ته د مرستې دپاره دعا وکړه او څښتن

ولیدل چې حزاییل د اسراییلو سره څومره بده رویه کوي. څښتن د

هغه دعا قبوله کړه ٥) او د اسراییلو د قوم دپاره یې یو داسې مشر

ورولپږه چې اسراییل یې د سوریایانو څخه خلاص کړل. نو اسراییلو

د مخکې په شان په خپلو کورونو کې په سولې کې ژوند کاوه. ٦)

مگر اسراییلو گناه کوله او د یروبعام د کورنۍ لاره یې غوره کړه.

هغوی د اشیره بت چې په سامره کې ودرول شوی و راونه غورځاوه.

٧) د یهوآخاز کوم ځواکونه پاتې نه وو، بې له پنځوس سپرو

عسکرو، لس جنگي گاډیو او لس زره پیاده عسکرو. علت یې دا و

چې د سوریې پاچا هغوی داسې تباہ کړي وو لکه دوږه چې د غوبل

نه وروسته پاتې کیږي.

٨) د یهوآخاز د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه د زورورتوب

کارونه د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

٩) یهوآخاز مړ شو او په سامره کې ښخ شو او د هغه زوی یهوآش

د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا یهوآش

١٠) په یهوذا کې د یوآش د پاچاهۍ په اووه دېرشم کال یهوآش د

اسراییلو پاچا شو او په سامره کې یې شپاړس کاله پاچاهي وکړه.

١١) هغه هم د څښتن په مقابل کې گناه وکړه او د یروبعام په شان

يې کارونه وکړل شوک چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ.

١٢ يهوآش چې د خپلې پاچاهۍ په وخت کې نور هرڅه کړي وو،

د هغه قوت او زړورتيا چې د امصيا په ضد په جگړه کې يې بنودلی

ؤ، د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ١٣

يهوآش مړ شو او په سامره کې په شاهي هديره کې بنځ شو. بيا د

هغه زوی دويم يروبعام د هغه په ځای پاچا شو.

د اليشع مړينه

١٤ د يهوآش پاچا د مړينې څخه لږه موده مخکې اليشع نبي سخت

ناروغ او مرگ ته نژدې شو. يهوآش ورغی، د هغه په څنگ کې

ودرېد، ژړل يې او ويې ويل: <پلاره! د اسراييلو جنګي گاډی او

سپاره عسکر به ستا څخه پرته څه وکړي؟>

١٥ اليشع ورته وويل: <يوه لينده او يو څو غشي راواخله> او

يهوآش همداسې وکړل. ١٦ بيا اليشع ورته وويل: <د غشي د

ويستلو دپاره تيار شه!> پاچا همداسې وکړل. اليشع د پاچا په

لاسونو باندې خپل لاسونه کېښودل ١٧ او ورته ويې ويل: <هغه

کړکی پرانيزه چې مخه يې ختيځ خواته ده.> کله چې هغه پرانيستل

شوه، اليشع وويل: <اوس ووله!> يهوآش يو غشی گزار کړ او اليشع

وويل: <هغه غشی به د دې نښه وي چې څښتن به ستا سره مرسته

وکړي چې په افيق کې به د سوريې لښکرو ته پوره ماتې ورکړي.>

١٨ بيا اليشع زياته کړه: <نور غشي راپورته کړه او ځمکه ورباندې

ووهه. < يهوآش غشي راواخيستل او درې ځلې يې ځمکه ورباندې ووهله او بس. (١٩) ايشع د خدای نبي په پاچا باندې په قهر شو او ويې ويل: < که چېرې تا دا پنځه يا شپږ ځلې وهلي وای، نو سوريایان به دې بېخي له منځه وړي وای. اوس به ته يواځې درې ځلې هغوی ته ماتې ورکړې.>

(٢٠) ايشع مړ او خاورو ته وسپارل شو.

هر کال به په پسرلي کې د موآبیانو ډلو د اسراییلو په خاوره باندې غلچکي بریدونه کول. (٢١) یو ځل په داسې حال کې چې یو څو اسراییلیانو د یو سړي مړی د مړو په ځانگړې سمخې کې ایښوده، هغوی د موآبیانو یوه چریکي ډله ولیدله. اسراییلیانو په گړندې توگه مړی په هغې سمخې کې چې د ایشع مړی پکې ایښودل شوی ؤ، وغورځاوه او وتښتېدل. څنگه چې د سړي مړی د ایشع په هډوکو باندې ولگېده، سړی بېرته راژوندی شو او ودرېد.

د سوريایانو ماتې

(٢٢) د يهوآخاز د پاچاهۍ په ټول دوران کې د سوريې پاچا حزاييل اسراییلیان ځورول. (٢٣) مگر څښتن په اسراییلو باندې مهربانه ؤ او د هغه لوظ له کبله کوم چې د هغوی د نیکونو یعنی ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره یې کړی ؤ، په هغوی باندې یې رحم کاوه. تر نن ورځې پورې څښتن ونه غوښتل چې هغوی بېخي له منځه یوسي او یا یې د خپل حضور څخه وشړي.

٢٤) حزايبيل مړ شو او بيا د هغه زوى بنهدد د سوريې پاچا شو.
٢٥) د اسراييلو پاچا يهوآش د سوريې په لښکرو باندې درې ځلې
بريد وکړ او هغوى ته يې ماتې ورکړه. هغه د بنهدد څخه هغه ټول
ښارگوټي بېرته ونيول کوم چې حزايبيل په جگړه کې د هغه د پلار
يهواخاز څخه نيولي وو.

د يهودا پاچا امصيا

(دويم تواريخ ٢٥: ١ - ٢٤)

١٤) په اسراييلو کې د يهوآخاز د زوى يهوآش د پاچاهۍ په
دويم کال، د يوآش زوى امصيا د يهودا پاچا شو. (٢) امصيا د پنځه
ويشت کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشليم کې يې نهه ويشت کاله
پاچاهي وکړه. د هغه مور يهوعدان نومېدله چې د اورشليم څخه وه.
(٣) امصيا د خښتن اطاعت او ښه کارونه کول، مگر هغه د خپل
نيکه داود په شان وفادار نه ؤ. د دې په ځاى يې د خپل پلار يوآش
لاره غوره کړه. (٤) امصيا سيمه يز د عبادت ځايونه ړنگ نه کړل
او خلکو لا هم هلته قرباني کولو ته او خوشبويي سوځولو ته دوام
ورکړ.

(٥) څنگه چې امصيا د يهودا واک تر لاسه کړ، نو هغه درباريان
چې پاچا يعنې د ده پلار يې په قتل رسولی ؤ، ويې وژل. (٦) مگر
د هغو قاتلانو اولادونه يې ونه وژل. دا ځکه چې هغه په دې ډول د
موسى د شريعت پيروي وکړه، لکه څنگه چې خښتن فرمايلي وو:
>پلرونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کيږي چې د هغوى

اولادونو کړي وي او اولادونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کيږي چې د هغوی پلرونو کړي وي. هرڅوک دې يواځې د هغو جرمونو دپاره ووژل شي چې هغوی په خپله کړي وي.<

7 امصيا د خپلې پاچاهۍ په وخت کې لس زره ادومي عسکر د مالګې په دره کې ووژل. هغه په جګړه کې د سالع بنارګوتی ونيوه او د هغه ځای نوم يې په يقتييل بدل کړ چې تر اوسه پورې په همدې نوم يادېږي.

8 يوه ورځ امصيا د اسراييلو پاچا د بيهو لمسي او د يهوآخاز زوی يهوآش ته داسې پيغام وروولېږه: <راوځه او په جګړه کې زما سره مخامخ شه!>

9 مګر يهوآش بېرته دا ځواب وروولېږه: <يوځل په لبنان کې د اغزيو يو بوتې د سبر يوې ونې ته پيغام وروولېږه: ستا لور بايد زما د زوی سره واده وکړي. مګر يو وحشي ځناور راغی او هغه بوتې يې تر پښو لاندې کړ. 10 امصيا! په دې خاطر چې ادوميانو ته دې ماتې ورکړې ده، ډېر مغرور يې. مګر دغه شهرت دې بس دی، اوس په کور کې کښېنه. که کومه ستونځه دې رامنځته کړه، ته او ستا د يهودا پاچاهي به له منځه لاړه شي.>

11 مګر امصيا ورته غوږ ونه نيوه. نو يهوآش او د هغه لښکرو بيت شمس ته چې په يهودا کې ؤ، مارش وکړ. هلته هغه او امصيا يو د بل سره جګړه وکړه. 12 د يهودا لښکرو ماتې وخوړله. د يهودا ټول عسکر بېرته خپلو کورونو ته وتښتېدل 13 او يهوآش، د يوآش

زوی او د اخزیا لمسی امصیا، ونيوه. بیا یهوآش اورشلیم ته روان شو او د ښار دېوال یې د افرایم د دروازې څخه نیولې د کنج تر دروازې پورې وران کړ. دا د دېوال برخه نژدې ۲۰۰ متره اوږده وه. (۱۴) هغه ټول سره او سپین زر یوړل او د څښتن په کور او د پاچا په خزانه کې چې هر قیمتي شی و هغه یې هم له ځانه سره یووړ. ځینې خلک یې یرغمل ونيول او بیا سامرې ته راستون شو.

(۱۵) د یهوآش د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې، د هغه د زورورتوب کارونه او دا چې څنگه یې د امصیا په ضد جگړه وکړه، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۱۶) یهوآش مړ شو او د سامرې په شاهي هدیره کې ښخ شو. بیا د هغه زوی یروبعام د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا د پاچا امصیا مړینه

(دویم تواریخ ۲۵: ۲۵ - ۲۸)

(۱۷) د یهوآش د مړینې څخه وروسته امصیا پنځلس کاله ژوند وکړ. (۱۸) د امصیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۱۹) په اورشلیم کې د امصیا د وژلو دپاره دسیسه جوړه شوه، نو هغه د لاکیش ښار ته وتښتېده. مگر دښمنانو یې د امصیا پسې نور خلک ورولبړل او هغه یې هلته وواژه. (۲۰) د هغه مړی په آس باندې بېرته اورشلیم ته یوړل شو او د داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ شو. (۲۱) وروسته د یهودا خلکو شاهي تاج د هغه د شپاړس کلن زوی عزیا په سر کېښود. (۲۲) عزیا د خپل پلار تر مړینې وروسته د ایل

بنارگوتی د یهودا دپاره بېرته ونيوه او بیا یې ودان کړ.

د اسراییلو پاچا دویم یروبعام

۲۳ په یهودا کې د امصیا د پاچاهۍ په پنځلسم کال د یهوآش زوی دویم یروبعام د اسراییلو پاچا شو. هغه په سامره کې یوخلو پښت کاله پاچاهي وکړه. ۲۴ هغه د خښتن په مقابل کې گناه وکړه او د نباط د زوی یروبعام له ناوړو کارونو څخه یې پیروي وکړه کوم چې د اسراییلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ. ۲۵ یروبعام د اسراییلو سیمه د حمات څخه چې په شمال کې ؤ د مالګې تر بحیرې پورې چې په جنوب کې ؤ وغزوله، لکه څنګه چې خښتن د خپل خدمتګار د امتای زوی یونس سره وعده کړې وه. نوموړی نبی ؤ او د جت حافر څخه ؤ.

۲۶ په دې کار کې خښتن د یروبعام سره مرسته وکړه ځکه چې هغه لیدلي وو چې اسراییلیان یې له دې چې هغوی آزاد وو یا غلامان، څومره په تکلیف کې وو او هېڅوک نه ؤ چې د هغوی سره مرسته وکړي. ۲۷ څنګه چې خښتن وعده کړې وه پرې به نژدې چې اسراییل بېخي له منځه لاړ شي، نو په دې خاطر خښتن د یروبعام په وسیله هغوی وژغورل.

۲۸ د یروبعام د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه کارونه، قدرت، جګړې او دا چې څنګه هغه دمشق او حمات یې چې په یهودا پورې اړه درلوده بېرته ونيول، دا ټول د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۲۹ یروبعام مړ شو او په شاهي هدیره

کې بنځ شو. بیا د هغه زوی زکریا د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا عزیا

(دویم تواریخ ۲۶: ۱ - ۲۳)

۱۵ (۱) په اسراییلو کې د یروبعام د پاچاهۍ په اووه ویشتم کال

د امصیا زوی عزیا د یهودا پاچا شو. (۲) هغه د شپاړس کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشلیم کې یې دوه پنځوس کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم یکلیا ؤ چې د اورشلیم څخه وه.

(۳) عزیا د خپل پلار په شان د څښتن اطاعت کاوه او ښه کارونه یې کول. (۴) که څه هم سیمه یز د عبادت ځایونه ړنگ نه شول او خلکو لا هم هلته قربانۍ کولې او خوشبویي یې سوځولې.

(۵) څښتن عزیا د جذام په مرض اخته کړ او د عمر تر پایه پورې په هغه رنځ رنځور پاتې شو. هغه په خپل کور کې یواځې اوسېده. د هغه زوی یوتام د مانی او هېواد واک درلود.

(۶) د عزیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۷) عزیا مړ شو او د داود د ښار په شاهي هدیره کې بنځ شو. بیا د هغه زوی یوتام د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا زکریا

٨) په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په اته دېرشم کال د يروبعام

زوی زکريا د اسراييلو پاچا شو. هغه په سامره کې شپږ مياشتې

پاچاهي وکړه. ٩) زکريا د خپلو نیکونو په شان د څښتن په مقابل

کې گناه وکړه. هغه د نباط د زوی د يروبعام بده لاره غوره کړه، څوک

چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ. ١٠) د يابيش زوی شلوم د

زکريا په ضد دسيسه جوړه کړه او د خلکو په مخکې يې وواژه. بيا

شلوم د هغه په ځای پاچا شو. ١١) د زکريا د پاچاهۍ نورې پېښې

او دا چې هغه څه کړي دي د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب

کې ليکل شوي دي. ١٢) په دې توگه څښتن د يهو سره خپله هغه

وعدۀ سرته ورسوله چې ويلي يې وو: <د اسراييلو راتلونکي څلور

پاچاهان به ستا د کورنۍ څخه وي.> او همداسې وشول.

د اسراييلو پاچا شلوم

١٣) په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په نهه دېرشم کال شلوم د

اسراييلو پاچا شو. هغه يوه مياشت په سامره کې پاچاهي وکړه. ١٤)

وروسته د جادي زوی مناحيم د ترزې څخه سامرې ته راغی، شلوم

يې هلته وواژه او په خپله د هغه په ځای د اسراييلو پاچا شو.

١٥) شلوم چې د خپلې پاچاهۍ په وخت کې هرڅه کړي دي، د

هغې دسيسې په شمول چې د زکريا په ضد يې کړې وه، د اسراييلو د

پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ١٦) مناحيم د ترزه

څخه د تگ په حال کې، د نفسح بنار، د هغه اوسېدونکي او

گردچاپېره سيمې په بشپړه توگه له منځه يوړې، ځکه چې دا بنار ده

ته نه ؤ تسليم شوى. هغه حتى د ټولو اميدوارو بښخو گډې هم خيري كړي.

د اسراييلو پاچا مناخيم

١٧) په يهودا كې د عزيا د پاچاهۍ په نهه دېرشم كال مناخيم د جادي زوى د اسراييلو پاچا شو او په سامره كې يې لس كاله پاچاهي وكړه. ١٨) هغه د خپل ژوند تر پايه پورې د خښتن په مقابل كې گناه وكړه او د نباط د زوى يروبعام بده لاره يې چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلى ؤ، غوره كړه.

١٩) د مناخيم د پاچاهۍ په دوران كې د آشور پاچا تغلت فلاسر په اسراييلو باندې بريد وكړ. مناخيم، تغلت فلاسر ته څلور دېرش ټنه سپين زر وركړل، ترڅو تغلت فلاسر د هغه سره د پاچاهۍ د واک په ساتلو كې مرسته وكړي. ٢٠) نو مناخيم په اسراييلو كې په هر شتمن نفر باندې حكم وكړ چې هغه ته نيم نيم كيلوگرامه سپين زر وركړي او دا ټول هغه د آشور پاچا ته وركړل. نو د آشور پاچا بريد ودراره او د اسراييلو څخه لاړ.

٢١) د مناخيم د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه كړي دي د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ليكل شوي دي. ٢٢) مناخيم مړ او بښخ شو. بيا د هغه زوى فقحيا د هغه په ځاى پاچا شو.

د اسراييلو پاچا فقحيا

٢٣ په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په پنځوسم کال فقحيا د اسراييلو پاچا شو او په سامره کې يې دوه کاله پاچاهي وکړه. (٢٤) هغه د خښتن په مقابل کې گناه وکړه او د نباط د زوی يروبعام بده لاره يې چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ، غوره کړه.

٢٥ د رمليا زوی فقح د فقحيا د لښکر قوماندان ؤ، مگر هغه د پاچا د وژلو دپاره پلانونه جوړ کړل. نو هغه د پنځوسو تنو جلعاديانو سره په سامره کې د مانې تر ټولو قوي برخې ته ورننوتل او فقحيا پاچا يې په قتل ورساوه. د پاچا سره يې دوه نور سړي چې ارجوب او اريه نومېدل هم په قتل ورسول. بيا فقح د هغه په ځای پاچا شو.

٢٦ د فقحيا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي.

د اسراييلو پاچا فقح

٢٧ په يهودا کې د عزيا د پاچاهۍ په دوه پنځوسم کال د رمليا زوی فقح د اسراييلو پاچا شو او په سامره کې يې شل کاله پاچاهي وکړه. (٢٨) هغه د خښتن په مقابل کې گناه وکړه، د نباط د زوی يروبعام بده لاره يې غوره کړه څوک چې د اسراييلو د گناه سبب گرځېدلی ؤ.

٢٩ د فقح د پاچاهۍ په دوران کې د آشور پاچا تغلت فلاسر په اسراييلو باندې برید وکړ. هغه د عيون، آبل بيت معکې، يانواح، قادش او حاصور ښارونه او همدارنگه د جلعاد، جليل او د نفتالي ټولې

سیمې هم ونيولې. بیا هغه اسرایلیان د اسیرانو په توگه آشور ته یوړل.

۳۰) په یهودا کې د یوتام د پاچاهۍ په شلم کال د ایله زوی هوشع د فحق په ضد دسیسه جوړه کړه او هغه یې په قتل ورساوه. بیا هوشع د هغه په ځای د اسرایلو پاچا شو.

۳۱) د فحق د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د اسرایلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي.

د یهودا پاچا یوتام
(دویم تواریخ ۲۷: ۱ - ۹)

۳۲) په اسرایلو کې د فحق د پاچاهۍ په دویم کال د عزیا زوی یوتام د یهودا پاچا شو. ۳۳) یوتام د پنځه ویشتم کلنۍ په عمر پاچا شو او په اورشلیم کې یې شپاړس کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور یروشه د صادق لور وه.

۳۴) یوتام د خپل پلار په شان هغه کارونه کول چې د خښتن په نظر کې ښه وو. ۳۵) دا یوتام ؤ چې د خښتن د کور پاسنی دروازه یې بیا جوړه کړه. که څه هم سیمه یز د عبادت ځایونه ړنگ نه شول، لا هم خلکو هلته قربانۍ کولې او خوشبویي یې سوځولې.

۳۶) د یوتام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۳۷) د هغه

د پاچاهۍ په دوران کې د لومړي ځل دپاره څښتن د سوريایي پاچا رزین او د اسراییلو پاچا فحح ولېږل چې په یهودا باندې برید وکړي. **۳۸** یوتام مړ شو او د هغه د نیکه داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ شو. بیا د هغه زوی آحاز د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا آحاز

(دویم تواریخ ۲۸: ۱ - ۲۷)

۱۶ **۱** په اسراییلو کې د رملیا د زوی فحح د پاچاهۍ په

اولسم کال، د یوتام زوی آحاز د یهودا پاچا شو. **۲** آحاز شل

کلن ؤ چې پاچا شو او شپاړس کاله یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. هغه د خپل نیکه داود لاره غوره نه کړه، بلکې داسې کارونه یې

ونه کړل چې د هغه د څښتن خدای په نظر کې ښه وو. **۳** آحاز د

اسراییلو د پاچاهانو لاره غوره کړه. حتی هغه خپل زوی هم د

سوځېدونکې نذرانې په توګه قرباني کړ. دا د هغو قومونو ناوړه رواج

ؤ چې څښتن د اسراییلو د وړاندې تګ سره سم شړلي وو. **۴**

آحاز د عبادت په سیمه یز عبادت ځایونو، غونډیو او د هرې سیوري

لرونکې ونې لاندې قربانۍ کولې او خوشبویي یې سوځولې.

۵ د سوریې پاچا رزین او د اسراییلو پاچا فحح په اورشلیم باندې

برید وکړ او هغه یې کلابند کړ، مګر هغوی ونه شو کولی چې آحاز ته

ماتې ورکړي. **۶** په همدې وخت کې رزین د ایلت د ښار واک بیا

تر لاسه کړ او هغه د یهودا خلک چې هلته اوسېدل له هغه ځای څخه

وشرل. ادومیان په ایلت کې ځای په ځای شول او تر نن ورځې

پورې هلته اوسېږي. (۷) آحاز د آشور پاچا تغلت فلاسر ته يو پيغام ورولېږه چې پکې ويل شوي وو: <تاسو زما بادار او د پلار په ځای ياست. د سوريې او اسرايلو پاچاهانو په ما باندې بريد کړی دی، هيله لرم چې راشئ او د هغوی څخه مې وژغورئ.> (۸) آحاز د خښتن د کور او د مابې د خزاني څخه سپين او سره زر واخيستل او د سوغات په توگه يې د آشور پاچا ته ولېږل. (۹) څنگه چې تغلت فلاسر پيغام تر لاسه کړ، هغه د خپلو لښکرو سره سوريې ته روان شو. هغه دمشق ونيوه، رزين پاچا يې وواژه او د هغه ځای خلک يې د اسيرانو په توگه قير ته بوتلل.

(۱۰) کله چې آحاز پاچا دمشق ته لاړ چې د تغلت فلاسر سره ليدنه کتنه وکړي، هلته هغه د قربانۍ ځای وليد او اوريا کاهن ته يې کټ مټ هماغسې نقشه ورولېږله. (۱۱) نو اوريا کاهن د قربانۍ ځای د هماغه نقشي په مطابق جوړ کړ چې آحاز پاچا د دمشق څخه رالېږلې وه. نو مخکې له دې چې آحاز د دمشق څخه راستون شي د هغه کار يې سرته ورساوه. (۱۲) کله چې پاچا د دمشق څخه راوړسېد، د قربانۍ ځای يې وليد، نژدې ورغی او په هغه ځای کې يې قربانۍ وړاندې کړې. (۱۳) هغه سوځېدونکې او د غلو دانو نذرانې وړاندې کړې او په هغه ځای باندې يې د څښلو نذرانه تويه کړه او د سولې د نذرانې وينې يې وشيندلې. (۱۴) د برنجو هغه د قربانۍ ځای چې د خښتن دپاره وقف شوی ؤ، د قربانۍ د نوي ځای او د خښتن د کور ترمنځ ؤ. آحاز هغه ليرې کړ او هغه يې د قربانۍ د نوي ځای شمال خواته کېښود.

١٥ آحاز پاچا اوريا كاهن ته امر وكړ: > په دې لوی او نوي د

قربانی ځای باندې دا نذرانې وړاندې كړه: سهارنی سوځېدونكې نذرانې او د غلو دانو ماښامنی نذرانې؛ د پاچا سوځېدونكې نذرانې او د هغه د غلو دانو نذرانې؛ د دې خاورې د ټولو خلكو سوځېدونكې نذرانې، د هغوی د غلو دانو نذرانې او د هغوی د خښلو نذرانې. د قربانی په ځای باندې د سوځېدونكو نذرانو او قربانیو ټوله وینه وشینده. مگر د برنجو د قربانی ځای زما دپاره وساته چې د خپلې ځانگړې سلامشورې دپاره ورڅخه كار واخلم. < ١٦ نو څنگه چې پاچا امر كړی ؤ، اوريا هماغسې وكړل.

١٧ آحاز پاچا هغه برنجي گادۍ چې د خښتن په كور كې ورڅخه

كار اخيستل كېده، جلا جلا كړلې او هغه تښتونه چې په هغه باندې وو ليرې كړل. همدارنگه هغه د دولسو برنجي غوايانو د شا څخه برنجي ټانكۍ واخيسته او هغه يې د تيرو په بنسټ باندې كېښوده.

١٨ آحاز هغه خاصه خېمه هم ليرې كړه چې په سبت كې به

ورڅخه د عبادت دپاره كار اخيستل كېده او هغه شخصي دروازه يې هم بنده كړه چې د يهودا پاچا به د خښتن كور ته د ننوتلو دپاره استعمالوله. دا ټول كارونه هغه د دې دپاره وكړل چې د آشور پاچا تغلت فلاسر خوشحاله كړي.

١٩ د آحاز د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه كړي دي، د

يهودا د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ليكل شوي دي. ٢٠ آحاز مړ شو او د داود د ښار په شاهي هديرې كې ښخ شو او د هغه زوی حزقيا د هغه په ځای پاچا شو.

۱۷ (۱) په یهودا کې د آحاز د پاچاهۍ په دولسم کال، د ایله زوی هوشع د اسراییلو پاچا شو او هغه نهه کاله په سامره کې پاچاهي وکړه. (۲) هوشع د خښتن په مقابل کې گناه وکړه، مگر د هغه گناه د اسراییلو د تېرو شویو پاچاهانو په پرتله کمه وه. (۳) د آشور پاچا شلمناسر په هوشع باندې برید وکړ. هوشع هغه ته تسلیم شو او هر کال به یې هغه ته باج ورکاوه. (۴) مگر وروسته هوشع د باج ورکولو څخه انکار وکړ او د مصر پاچا <سو> ته یې استازي ورولېږل چې د هغه سره مرسته وکړي. کله چې شلمناسر له دې خیانت څخه خبر شو، نو هوشع یې ونیوه او په زندان کې یې واچاوه.

د سامري سقوط

(۵) بیا شلمناسر د اسراییلو په ټوله خاوره باندې برید وکړ او سامره یې درې کاله محاصره کړه. (۶) د هوشع د پاچاهۍ په نهم کال، د آشور پاچا سامره ونیوله او اسراییلیان یې د اسیرانو په توگه آشور ته بوتلل. ځینې یې د حله په ښار کې، ځینې یې د خابور سیند ته نژدې د جوزان په سیمه کې او پاتې یې د ماد په ښارونو کې ځای په ځای کړل.

د اسراییلیانو د ماتې دلیل

(۷) دا هرڅه په دې خاطر وشول چې د اسراییلو قوم د خپل خښتن خدای په مقابل کې چې هغوی یې د مصر د پاچا څخه

ژغورلي وو او د هغه هېواد څخه يې راويستلي وو، گناه كړې وه.

هغوى د نورو خدايانو عبادت كاوه (۸) او د هغو قومونو د رواجونو څخه يې پيروي كوله چې څښتن هغوى د اسراييليانو د وړاندې تگ سره سم شپلي وو. همدارنگه هغه رواجونه يې خپل كړل چې د اسراييلو پاچاهانو پيل كړي وو. (۹) اسراييليانو په پټه د خپل څښتن خداى په ضد داسې كارونه وكړل كوم چې هغه منع كړي وو. دوى د اوسېدو په خپلو ټولو ځايونو كې يعنې د كوچني كلي څخه نيولې تر لوى ښاره پورې غېر مجاز د عبادت ځايونه جوړ كړل. (۱۰)

هغوى په هرې غونډۍ باندې او د هرې سيوري لرونكې ونې لاندې د تېرو ستنې او د اشيره بتان جوړ كړل. (۱۱) هغوى د عبادت په ټولو غېر مجاز ځايونو كې خوشبويي وسوځولې او د هغو قومونو د رواجونو څخه يې پيروي كوله چې څښتن د اسراييلو د وړاندې تگ سره سم د هغوى د خاورې څخه شپلي وو. هغوى په خپلو بدو عملونو سره د څښتن قهر راوپاراوه. (۱۲) هغوى د څښتن د هغه حكم څخه سرغړونه كوله چې ورته ويلي وو: <د بتانو عبادت مه كوى.>

(۱۳) څښتن خپل وړاندويونكي او نبيان ولېږل چې اسراييلو او يهودا ته خبردارى وركړي: <خپلې بدې لارې پرېږدئ. زما د هغو حكمونو اطاعت وكړئ چې په شريعت كې دي او ستاسو نيكونو ته مې وركړي وو او د خپلو خدمتگارانو نبيانو په وسيله مې تاسو ته رسولي وو.> (۱۴) مگر اسراييليانو اطاعت ونه كړ، د هغوى زړونه د خپلو هغو نيكونو په شان چې په خپل څښتن خداى يې باور نه درلود سخت وو. (۱۵) هغوى د څښتن خبردارى او حكمونه له پامه

وغورخول او هغه لوظ يې مات کړ چې د هغو د نيکونو سره يې کړی و. هغوی د بې ارزښته بتانو عبادت کاوه او په خپله هم بې ارزښته شول. څښتن اسراييليانو ته وويل چې >هغه کارونه مه کوی کوم چې ستاسو شاوخوا پردي قومونه يې کوي<، مگر اسراييل د هماغو په شان شول. (۱۶) هغوی د خپل څښتن خدای ټول قوانين مات کړل او د عبادت دپاره يې دوه فلزي سخوندران جوړ کړل. همدارنگه هغوی د اشيره بت جوړ کړ، د ستورو عبادت او د بعل د بت خدمت يې کاوه. (۱۷) هغوی خپل زامن او لورگانې د سوځېدونکو نذرانو په توگه قرباني کول، د کوډگرانو او فال کتونکو څخه به يې کار اخيست او خپل ځانونه يې په بشپړه توگه هغو کارونو ته وقف کړل چې د څښتن په نظر کې بد وو. ځکه يې د څښتن قهر راوپاراوه. (۱۸) نو څښتن په اسراييلو باندې ډېر په قهر شو او هغوی يې له خپل حضور څخه وشړل. يواځې د يهودا قبيله پاتې شوه.

(۱۹) مگر حتی د يهودا خلکو هم د خپل څښتن خدای د قوانينو اطاعت ونه کړ، هغوی د هغو رواجونو چې د اسراييلو خلکو خپل کړي وو، پيروي وکړه. (۲۰) څښتن ټول اسراييليان ترک کړل، هغوی ته يې سزا ورکړه او لوټ مارانو ته يې په لاس ورکړل تر هغې چې آخر څښتن اسراييليان د خپل حضور څخه وشړل.

(۲۱) کله چې څښتن اسراييل د يهودا څخه څيري او جلا کړل، اسراييليانو د نباط زوی يروبعام خپل پاچا وټاکه. يروبعام هغوی د څښتن د پيروي څخه واړول او د هغوی د سختې گناه سبب وگرځېد. (۲۲) اسراييليانو د يروبعام پيروي وکړه او د هغې گناه څخه چې

یروبعام کړې وه لاس وانخیست. (۲۳) لکه څنګه چې څښتن د خپلو
نیانو په وسیله خبرداری ورکړې و، نو آخر یې هغوی له خپل حضور
څخه وشړل. نو د اسراییلو خلک آشور ته جلاوطني شول او تر اوسه
پورې هلته اوسېږي.

په اسراییلو کې د آشوریانو ځای په ځای کېدل

(۲۴) د آشور پاچا د بابل، کوت، عوا، حمات او سفرایم د ښارونو
خلک بوتل او هغوی یې د سامرې په ښارونو کې د جلاوطنو
اسراییلیانو په ځای مېشت کړل. هغوی دا ښارونه ونیول او هلته
استوګن شول. (۲۵) څرنګه چې دغو خلکو په سر کې د څښتن
عبادت نه کاوه، نو څښتن زمریان ورولېږل چې په هغوی باندې برید
وکړي. زمریانو له هغو څخه ځینې ووژل. (۲۶) د آشور پاچا خبر
شو چې هغه خلک چې هغه د سامرې ښارونو ته بیولي دي د هغه
وطن د خدای په قانون باندې نه پوهیږي، نو خدای هلته زمریان
ورولېږل چې هغوی ووژني. (۲۷) نو د آشور پاچا داسې امر وکړ:
>د هغو کاهنانو څخه چې مونږ د اسیرانو په توګه راوستي دي یو نفر
بهرته ولېږئ. هغه دې لار شي او هلته دې واوسېږي، د دې دپاره چې
خلکو ته د هغه وطن د خدای قانون وروښایي. < (۲۸) نو د
اسراییلی کاهنانو څخه یو تن چې له سامرې څخه جلاوطنه شوی و،
لار چې په بیت ییل کې واوسېږي. بیا یې خلکو ته وښودل چې
څنګه د څښتن عبادت وکړي.

(۲۹) مګر هغو خلکو چې په سامره کې ځای په ځای شوي وو، هر

يو قوم د خپلو بتانو جوړولو ته دوام ورکړ او هغه يې د عبادت په هغو ځايونو کې کېښودل چې اسراييليانو جوړ کړي وو. (۳۰) د بابل خلکو د سکوت بنوت بتان، د کوت خلکو د نرجل بتان، د حمات خلکو د اشیما بتان، (۳۱) د عوا خلکو د نبز او تر تاک بتان جوړ کړل او د سفروايم خلکو خپل ماشومان د سوځېدونکو نذرانو په توگه خپلو بتانو يعنې ادرملک او عنملک ته قرباني کړل. (۳۲) دغو خلکو د خښتن عبادت هم کاوه او له خپل منځ څخه يې هر قسم خلک غوره کړل چې د عبادت د هغو ځايونو لپاره د کاهنانو په توگه خدمت وکړي او په هغه ځايونو کې د هغوی دپاره قرباني وړاندې کړي. (۳۳) په دې توگه هغوی هم د خښتن عبادت کاوه او هم يې د هغه هېوادونو د رواجونو له مخې چې هغوی ورڅخه راغلي وو، د خپلو بتانو عبادت کاوه.

(۳۴) هغوی تر نن ورځې پورې په خپلو زړو رواجونو باندې ټينگ ولاړ دي. هغوی د خښتن عبادت نه کوي او نه د هغو قوانينو او حکمونو څخه پيروي کوي چې خښتن د يعقوب اولادې ته ورکړي وو. (وروسته خښتن د يعقوب نوم په اسراييل بدل کړ.) (۳۵) خښتن د اسراييليانو سره لوظ کړی ؤ او هغوی ته يې حکم کړی ؤ: > نورو خدايانو عبادت مه کوئ. هغوی ته سجده مه کوئ، د هغوی خدمت مه کوئ او هغوی ته قرباني مه وړاندې کوئ. (۳۶) يواځې زما عبادت کوئ! زه هغه څوک يم چې تاسو يې په خپل لوی قوت سره د مصر څخه راوويستلئ. تاسو بايد ماته سجده وکړئ او ماته قرباني وړاندې کړئ. (۳۷) تاسو بايد تل زما د هغو قوانينو او حکمونو اطاعت وکړئ چې ستاسو دپاره مې ليکلي دي. د نورو

خدایانو عبادت ونه کړئ (۳۸) او هغه لوظ چې تاسو سره مې کړی
و هغه باید هېر نه کړئ. د نورو خدایانو عبادت ونه کړئ. (۳۹) تاسو
باید زما یعنی د خپل څښتن خدای عبادت وکړئ او زه به تاسو د
ټولو دښمنانو څخه وژغورم. (۴۰) مگر هغو خلکو چې په اسراییلو
کې اوسېدل دا حکم یې قبول نه کړ او د خپلو زړو رواجونو پیروی
ته یې دوام ورکړ.

(۴۱) هغوی د څښتن عبادت کاوه، مگر د خپلو بتانو عبادت یې هم
کاوه. د هغوی اولادونه تر نن ورځې پورې هماغه کار کوي.

د یهودا پاچا حزقیا

(دویم تواریخ ۲۹: ۱ - ۲، ۳۱: ۱)

۱۸ (۱) په اسراییلو کې د ایله د زوی هوشع د پاچاهۍ په

دولسم کال، د آحاز زوی حزقیا د یهودا پاچا شو. (۲) حزقیا پنځه

ویشت کلن و چې پاچا شو او هغه نهه ویشت کاله په اورشلیم کې

پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم ایبا وه چې د زکریا لور وه. (۳) هغه

لکه د خپل نیکه داود پاچا په شان هغه کارونه وکړل چې د څښتن په

نظر کې ښه وو. (۴) هغه سیمه یز د عبادت ځایونه له منځه یوړل، د

تېرو ستنې یې ماتې کړې او د اشیره بتان یې راوغوزول. همدارنگه

یې هغه برنجي مار چې موسی' جوړ کړی و او د نحشتان په نوم

یادېده هم ټوټې ټوټې کړ. تر هغه وخته پورې د اسراییلو خلکو هغه

ته د درناوي دپاره خوشبويي سوځولي.

٥) حزقيا د اسراييلو په څښتن خدای باندې باور درلود. د يهودا په ټولو پاچاهانو کې د هغه په شان نه د هغه څخه وروسته څوک ؤ او نه د هغه څخه مخکې. ٦) هغه څښتن ته پوره وفادار ؤ او د هغو قوانينو اطاعت يې کاوه چې څښتن موسی^۱ ته ورکړي وو. ٧) نو څښتن د هغه سره ؤ او هغه په خپلو ټولو کارونو کې بريالی ؤ. هغه د آشور د پاچا په مقابل کې ياغي شو او هغه ته يې د تسليمېدلو څخه انکار وکړ. ٨) هغه فلسطينيانو ته د غزې او د هغې د شاوخوا سيمو پورې ماته ورکړه چې دا ماته د تر ټولو کوچني کلي څخه نيولې تر لوی دېوال لرونکي ښار پورې وه.

٩) د حزقيا د پاچاهۍ په څلورم کال چې په اسراييلو باندې د هوشع د پاچاهۍ اووم کال ؤ، د آشور پاچا شلمناسر په اسراييلو بريد وکړ او سامره يې محاصره کړه. ١٠) د محاصرې د درېم کال په آخر کې آشوريانو سامره ونيوله. نو د حزقيا د پاچاهۍ په شپږم کال چې د هوشع د پاچاهۍ نهم کال ؤ، دا پېښه وشوه. ١١) د آشور پاچا، اسراييليان د اسيرانو په توگه آشور ته بوتلل. د هغو څخه يې ځينې د حله په ښار کې، ځينې يې د خابور سيند ته نژدې د جوزان په سيمه کې او ځينې يې د ماد په ښارونو کې ځای په ځای کړل. ١٢) سامرې ځکه سقوط وکړ چې اسراييليانو د خپل څښتن خدای اطاعت نه کاوه، بلکې هغه لوظ يې مات کړ چې څښتن د هغوی سره کړی ؤ او د هغو ټولو قوانينو څخه يې سرغړونه وکړه چې د څښتن د خدمتگار موسی^۱ په وسيله ورکړل شوي وو. هغوی نه هغه حکمونه منل او نه يې په هغو باندې عمل کاوه.

د سنخاریب برید په یهودا باندې

(دویم تواریخ ۳۲: ۱ - ۱۹ او اشعیا ۳۶: ۱ - ۲۲)

۱۳ د حزقیا د پاچاهۍ په خوارلسم کال د آشور پاچا سنخاریب د

یهودا په ټولو قوی شوي بناونو باندې برید وکړ او هغه یې ونيول.

۱۴ حزقیا دغه پیغام سنخاریب ته چې په لاکیش کې ؤ ورولېږه:

«ما غلط کار کړی دی، خپل برید ودری او هرڅه چې تاسو

غواړئ زه به یې درکړم.» د سنخاریب پاچا ځواب دا ؤ چې حزقیا

باید لس ټنه سپین زر او یو ټن سره زر هغه ته ورولېږي. ۱۵ حزقیا

هغه ټول سپین زر چې د څښتن په کور کې او د مانی په خزانه کې

وو هغه ته ورولېږل. ۱۶ همدارنگه هغه د څښتن د کور د دروازو

څخه سره زر او هم هغه سره زر چې په خپله یې د دروازو چوکاټونه

ورباندې پوښ کړي وو راوویستل او هغه ټول یې سنخاریب ته

ورولېږل.

۱۷ د آشور پاچا یو لوی لښکر د خپلو درېو لوړ رتبه مامورانو سره

د لاکیش څخه ولېږه چې په اورشلیم کې د حزقیا مخالفت وکړي. کله

چې اورشلیم ته ورسېدل، هغوی د پاسني ډنډ د لښتي په غاړه چې د

کالیو مینځونکو د پټي په لاره کې پرته ده، ودرېدل. ۱۸ هغوی

حزقیا پاچا راوغوښت مگر د هغه درې درباریان بیرون راووتل چې

د هغوی سره لیدنه کتنه وکړي. هغه درې درباریان دا وو: د حلقیا

زوی الیاقیم چې د مانی مسؤل ؤ، شبننا د دربار منشي او د آساف

زوی یوآخ چې د پېښو د ثبتولو مسؤل ؤ.

۱۹ د آشور د منصبدارانو څخه یو تن هغوی ته وویل: «لوی پاچا

غواري په دې پوه شي چې حزقيا پاچا ولې دومره ډاډه دی؟ (۲۰)

پاچا ته ووايي: آيا ته فکر کوي چې يواځې خبرې کولی شي چې د
 عسکري پوهې او قدرت ځای ونيسي؟ ته په چا باندې تکيه کوي
 چې زما په مقابل کې ياغي شوی يې؟ (۲۱) گوره، ته په دې طمع يې
 چې مصر به درسره مرسته وکړي، مگر هغه به د هغې کړکي په شان
 وي چې د امسا په توگه ورڅخه کار اخيستل کيږي. هغه به مات شي،
 ستا په لاس کې به ننوځي او تا به ټپي کړي. نو هرڅوک چې د مصر
 په پاچا باندې تکيه وکړي هغه به همداسې شي. (۲۲) لوی پاچا
 تاسو درباريانو ته دا هم وايي: حکيدای شي ماته ووايي چې مونږ په
 خپل څښتن خدای باندې تکيه کوو. آيا دا هغه څوک نه دی چې
 حزقيا د هغه د عبادت او د قربانۍ ځايونه له منځه يوړل او د يهودا او
 اورشليم خلکو ته يې وويل چې تاسو د اورشليم د قربانۍ د ځای په
 وړاندې عبادت کوئ؟ (۲۳) زه به تاسو سره د خپل بادار، يعنې د
 اشور د پاچا په استازيتوب يو شرط کېږدم. زه به تاسو ته دوه زره
 آسونه درکړم خو که چېرې تاسو وکولای شئ چې هم دومره نفر پيدا
 کړئ چې په هغو باندې سپاره شي. (۲۴) تاسو د جنگي گاډيو او
 سپرو عسکرو په خاطر په مصر باندې تکيه کوئ! نو څنگه کولی شئ
 چې تاسو زما د بادار د خدمتگارانو څخه يو ډېر کمزوری منصبدار
 په شا وتمبوئ؟ (۲۵) آيا تاسو فکر کوئ چې ما د څښتن له مرستې
 څخه پرته ستاسو په وطن باندې برید کړی دی چې هغه وران کړم؟
 څښتن په خپله ماته وويل چې په هغه باندې برید وکړم او هغه له
 منځه یوسم. <

(۲۶) په دې وخت کې الياقيم، شبنو او يوآخ هغه لوړ رتبه مامور ته

وويل: <مهرباني وكړئ، زمونږ سره د ارامۍ په ژبه خبرې وكړئ،
ځكه چې مونږ په هغې باندې پوهېږو. د يهودا په ژبه خبرې مه كوي،
ځكه هغه ټول خلك چې په دېوال باندې ناست دي ستاسو خبرو ته
يې غوږ ايښي دي.>

٢٧) هغه ځواب وركړ: <آيا تاسو فكر كوي چې پاچا زه د دې
دپاره رالېږلى يم چې دا ټولې خبرې يواځې تاسو او پاچا ته وكړم؟
نه، زه د هغو خلكو سره هم خبرې كوم چې په دېوال باندې ناست
دي. هغوى او تاسو به هم خپل غايظه مواد وخورئ او خپلې امتيازې
به وڅښي، په دې خاطر چې نور به د خوړلو او څښلو دپاره څه شى
نه وي.>

٢٨) بيا هغه ملكى مامور ودرېد او په لوړ آواز يې د يهودا په ژبه
وويل: <د آشوريانو لوى پاچا پيغام واورئ! ٢٩) پاچا داسې وايي:
حزقيا مه پرېږدئ چې تاسو وغولوي. هغه نه شي كولى چې تاسو زما
د لاس څخه وژغوري. ٣٠) باور مه كوي كه هغه تاسو ته ووايي: په
څښتن باندې باور ولرئ، هغه به تاسې وژغوري او دا ښار به د آشور
د پاچا په لاس ورنه كړل شي.>

٣١) د حزقيا خبرو ته غوږ مه نيسي. ځكه د آشور پاچا داسې
وايي: زما سره روغه جوړه وكړئ. راووځئ او ماته تسليم شئ. نو
تاسو هر يو به د خپلو تاكونو انگور وخورئ، د خپلو ونو څخه به
انځر وخورئ او د خپلو ذخيرو څخه به اوبه وڅښئ. ٣٢) وروسته
زه راحم او تاسو به هغه هېواد ته بوخم چې ستاسو د وطن په شان
دى، په هغه هېواد كې چې ډېر زيات غلې دانې، ډوډى، د انگورو

شراب، د انگورو باغونه، د زيتونو ونې او شات دي. که چېرې تاسو هغه کار وکړئ چې زه يې درته حکم کوم، تاسو به مړه نه شئ، بلکې ژوندي به پاتې شئ. د حزقيا خبرو ته غور مه نيسئ، هغه تاسو يې لارې کوي او وايي: څښتن به مونږ وژغوري. (۳۳) آيا کله د کوم قوم خدايانو خپل وطن د آشور پاچا له لاسه ژغورلی دی؟ (۳۴) چېرته دي د حمات او ارفاد خدايان؟ چېرته دي د سفر وایم، هينع او عوا خدايان؟ آيا هغوی سامره زما د لاسونو څخه وژغورله؟ (۳۵) د دې ټولو هېوادونو د خدايانو څخه کوم يو دا توان درلود چې خپل هېواد زما څخه وژغوري؟ نو څښتن به څنگه وکولای شي چې اورشليم زما د لاسونو څخه خلاص کړي؟ <

(۳۶) مگر خلک غلي پاتې شول او په ځواب کې يې ورته هېڅ ونه ويل، ځکه چې حزقيا پاچا هغوی ته دا امر کړی ؤ چې ځواب ورته کړي.

(۳۷) نو الياقيم، شبنو او يوآخ له غمه خپل کالي وشلول، حزقيا ته ورغلل او څه چې ورته هغه ملکی مامور ويلي وو، هغه يې حزقيا ته بيان کړل.

د اشعيا نبي سره مشوره

(اشعيا ۳۷: ۱ - ۷)

۱۹ (۱) کله چې حزقيا پاچا دا خبره واورېده، هغه له غمه خپل کالي وشلول، د وير کالي يې واغوستل او د څښتن کور ته ورننوت.

٢ هغه د ماني مسؤول الياقيم، د دربار منشي شبنو او د كاهنانو مشران چې ټولو د وير كالي اغوستي وو، د آموص زوى اشعيا نبي ته ورولېږل. ٣ دوى هغه ته وويل: <حزقيا داسې وايي: نن ورځ د خپگان ورځ ده، مونږ ته سزا راكول كيږي او سپكاوى راته شوى دى. مونږ د هغې بنځې په شان يو چې د اولاد زېږولو ته تياره وي، مگر د زېږولو قوت پكې نه وي. ٤ د آشور پاچا خپل لوړپوړى مامور د دې دپاره رالېږلى دى چې د ژوندي خداى سپكاوى وكړي. ستا څښتن خداى دې دا د سپكاوى خبرې واوري او هغه چا چې دا خبرې كړې دي هغه ته دې سزا وركړي. نو د هغو نفرو دپاره دعا وكړئ چې ژوندي پاتې دي.>

٥ كله چې اشعيا د حزقيا پاچا پيغام تر لاسه كړ، ٦ هغه بېرته دا ځواب ورولېږه: <څښتن تاته وايي چې آشوريان مه پرېږده ترڅو په دې سپكو خبرو سره تا ووېروي، چې څښتن تانه شي ژغورلى. ٧ څښتن به د آشور په پاچا ځينې گونگوسې واوړوي او هغه به مجبور كړي چې بېرته خپل هېواد ته ستون شي. هلته به يې په يو چا باندي ووژني.>

يوځل بيا د آشورانو گواښ

(اشعيا ٣٧: ٨ - ٢٠)

٨ د آشور لوړ رتبه ملكي مامور پوه شو چې پاچا د لاکيش څخه تللى دى او د لېنه ښار په مقابل كې جنگيږي، نو هلته ورغى چې د هغه سره مشوره وكړي. ٩ آشوريانو ته خبر ورورسېد چې د مصر لښكر د ايتوپيا پاچا، ترهاقه تر مشرى لاندې راروان دى چې بريد

وکړي. کله چې پاچا دا خبره واورېده، نو هغه د يهودا پاچا حزقيا ته د استازو په لاس ليک ورولېږه: (۱۰) >په خپل خدای باور مه کوه او د هغه په هغې وعدې مه غولېږه چې زما په مقابل کې به د اورشليم څخه دفاع وکړي. (۱۱) تا اورېدلي دي چې د آشور پاچاهانو د ټولو هېوادونو سره څه وکړل، هغه يې په بشپړه توگه له منځه يوړل. آيا فکر کوې چې ته به وژغورل شي؟ (۱۲) زما نيکونو د جوزان، حاران او رصف ښارونه له منځه يوړل او د عدن هغه خلک چې په تلسار کې اوسېدل، ووژل او د هغوی د خدایانو څخه هېڅ يو هغوی ونه ژغورل. (۱۳) د حمات، ارفاد، سفرويم، هينع او عوا د ښارونو پاچاهان چيرته دي؟ <

(۱۴) حزقيا پاچا د استازو څخه ليک واخيست او هغه يې ولوست. بيا هغه د څښتن کور ته لاړ، هغه ليک يې د څښتن په حضور کې پرانيست (۱۵) او داسې دعا يې وکړه: >ای د اسرايلو څښتن خدایه، چې د آسماني مخلوقاتو دپاسه په تخت ناست يې، تا اسمانونه او ځمکه پيدا کړي دي. ته يوازې خدای يې چې د نړۍ په ټولو پاچاهيو باندې پاچاهي کوي. (۱۶) نو ای څښتنه، وگوره چې په مونږ باندې څه تېرېږي. ای ژونديه خدایه! د سنخاريب خبرې واوره، چې ستا سپکاوی کوي. (۱۷) دا رښتيا ده، ای څښتنه، چې د آشور پاچاهانو ډېر قومونه له منځه وړي دي، د هغوی هېوادونه يې وران کړي دي (۱۸) او د هغوی خدایان يې سوځولي دي. هغه خدایان نه وو، هغه يواځې د لرگيو او تيږو هغه بتان وو چې د انسان په لاسونو جوړ شوي وو. (۱۹) نو زمونږ څښتن خدایه، مونږ د آشوريانو څخه وژغوره، ترڅو د نړۍ ټول قومونه په دې پوه شي چې، ای څښتنه،

یواځې ته خدای یې.<

د اشعیا پیغام حزقییا ته

(اشعیا ۳۷: ۲۱ - ۳۸)

۲۰ نو د آموص زوی اشعیا حزقییا پاچا ته دا پیغام ورولېږه: >
اسرايیلو خښتن خدای داسې فرمایي: د آشور د پاچا سنخاریب په
هکله مې ستا دعا قبوله کړه. ۲۱ نو زه د هغه په ځواب کې داسې
وايم: اورشلیم د یوې نجلی په شان دی چې ستا څخه کرکه کوي او
په تا باندې ملنډې وهي. کله چې ته تښتې، نو هغوی په تا پورې
خندا کوي. ۲۲ ای سنخاریبه! تا ماته، د اسرايیلو سپېڅلي خدای ته
کفر ویلی، خپل آواز دې اوچت کړی او ملنډې دې وهلې دي. ۲۳
تا په خپلو استازو باندې زه، خښتن سپک کړم او د خپل ځان په اړه
دې داسې لاپې وهلې دي: ما خپلې جنگي گاډۍ د لبنان ډېرو لوړو
ځایونو ته خپړولې دي، د هغه ځنگل تر ټولو دننني ځای ته ورننوتی
یم او د سبر او سروې ډېرې ښې ونې مې پرې کړې دي. ۲۴ ما په
مصر کې په خپلو پښو باندې هر سیند وچ کړ او په پردیو هېوادونو
کې مې د هغو کوهیانو اوبه وڅښلې چې ما کیندلي وو.

۲۵ آیا تا دا نه دي اورېدلي چې دا هرڅه مې پخوا پلان کړي وو
او حتی په دې نه پوهېږې چې دا یواځې زه وم چې دا پرېکړه مې
وکړه چې ته به دا کار کوې؟ ته مې پرېښودلې چې هغه ځواکمن
ښارونه وران کړې. ۲۶ د هغو ځایونو خلک کمزوري او ډېر سخت
وارخطا شول. هغوی د پټیو د بوټو یا د هغو تنکیو وښو په شان وو

چې د کوټو په سر باندې شنه کيږي او د پخېدلو څخه مخکې
سوځيږي.

۲۷ مگر زه خبر يم چې ته چېرته اوسېږې او څه وخت ځې او
راځې. دغه راز زه پوهېږم چې څومره ماته په قهر يې. ۲۸ ستا
غرور مې ليدلی دی او هم هغه سخته کرکه مې ليدلې ده چې ته يې
زما څخه لرې. نو زه به ستا په پوزه کې چنگک او ستا په خوله کې
قيضه واچوم. بيا به دې هغه ځای ته بېرته بوځم له کومه ځايه چې
راغلی وي.

۲۹ بيا اشعيا حزقيا پاچا ته وويل: >دا به د هغه څه نښه وي چې
پېښ به شي. سبرکال او راتلونکی کال به ته هغه غلې دانې وخورې
چې په خپله شنې کيږي، مگر په درېم کال به ته وکولای شې چې
خپلې غلې دانې وکړې او حاصل به يې واخلي او د انگورو ټاکنه به
وکړې او انگور به يې وخورې. ۳۰ هغوی چې په يهودا کې ژوندي
پاتې دي د نباتاتو په شان به په ځمکه کې ژورې ريښې وکړي او
مېوه به ونيسي. ۳۱ په اورشليم او د صيهون په غره کې به يو شمېر
خلک ژوندي پاتې شي، ځکه چې څښتن ټينگه پرېکړه کړې ده چې
داسې به وشي.

۳۲ څښتن د آشور د پاچا په هکله داسې وايي: >هغه به دې ښار
ته داخل نه شي او يو غشی به هم په هغه باندې گوزار نه کړي. هېڅ
عسکر به د خپلو سپرونو سره هغه ښار ته ورنژدې نه شي او د هغه
شاوخوا به د خاورو ډېری جوړې نه کړي. ۳۳ څښتن داسې وايي:
په هغې لارې چې هغه راغلی دی بېرته به په هماغه لار لاړ شي او

ښار ته به داخل نه شي. (۳۴) زه به د دې ښار څخه د خپل ځان په اړه او د خپلې هغې ژمنې په اړه چې د خپل خدمتگار داود سره مې کړې وه، دفاع وکړم او هغه به وساتم. <

(۳۵) په هماغه شپه د خښتن فرښته د آشوريانو کمپ ته ورغله او ۱۸۵۰۰۰ عسکر يې ووژل. کله چې سهار وختي پاتې خلک راپاڅېدل نو ويې ليدل چې په هغه ځای کې مړي پراته دي. (۳۶) نو سنخاريب پاچا بېرته آشور ته ستون شو او د نينوا په ښار کې اوسېده. (۳۷) يوه ورځ چې هغه د خپل خدای نسروک د عبادت په ځای کې عبادت کاوه، د هغه دوو زامنو ادرملک او شرازر په خپلو تورو باندې هغه وواژه او بيا هغوی د ارارات خاورې ته وتښتېدل. د هغه بل زوی چې اسرحدون نومېده د هغه په ځای پاچا شو.

د حزقيا ناروغي او بېرته روغېدل

(دويم تواريخ: ۳۲: ۲۴ - ۲۶ او اشعيا ۳۸: ۱ - ۸، ۳۸: ۲۱ - ۲۲)

۲۰ (۱) په هغو ورځو کې حزقيا پاچا ناروغ شو او مرگ ته نژدې ؤ. د آموص زوی اشعيا نبي ورغی چې هغه وويني او هغه ته يې وويل: <خښتن فرمايي چې خپل ټول کارونه دې برابر کړه، ځکه چې ته مړ کېږې او روغ به نه شي.>

(۲) حزقيا خپل مخ دېوال ته واړاوه او دعا يې وکړه: (۳) <ای خښتنه، دا در په یاد کړه چې ما د زړه له کومي ستا خدمت کړی دی، تاته وفادار وم او تل مې دا کوښښ کړی دی چې هغه کار وکړم چې

تا راڅخه غوښتنه کړې ده. < بیا یې ډېر سخت وژړل.

۴ اشعیا د پاچا څخه لار، خو مخکې له دې چې هغه د مانی د منځنی حوبلی څخه تېر شي څښتن هغه ته وفرمایل: ۵ > بېرته لار شه او زما د قوم مشر حزقیا ته ووايه: ستا د نیکه داود څښتن خدای داسې فرمایي: ما ستا دعا قبوله کړه او ستا اوښکې مې ولیدلې، زه به تاته شفا درکړم. په درېمه ورځ به ته زما په کور کې عبادت وکړې. ۶ زه به ستا ژوند پنځلس کاله نور هم زیات کړم. زه به تا او دغه ښار د آشور د پاچا له لاسه وژغورم. زه به د دې ښار څخه د خپل ځان او خپل خدمتگار داود په خاطر دفاع وکړم. < ۷ بیا اشعیا د حزقیا خدمتگارانو ته وویل: > د انځرو مرهم تیاره کړئ. < هغوی همداسې وکړل او هغه یې د هغه په دانه باندې کېښودل او هغه روغ شو.

۸ حزقیا د اشعیا څخه پوښتنه وکړه: > هغه به کومه نښه وي چې څښتن به ما روغ کړي او زه به په درېمه ورځ د څښتن کور ته لار شم؟ < ۹ اشعیا ځواب ورکړ: > څښتن به تاته یوه داسې نښه درکړي چې دا ثابته کړي چې هغه په خپلې وعدې باندې ولاړ دی. نو اوس ووايه چې په زینه باندې دې د لمر سیوری لس پورې مخکې لار شي یا لس پورې وروسته؟ <

۱۰ حزقیا ورته وویل: > سیوری تل مخکې ځي او دا اسانه کار دی. زه غواړم چې سیوری دې لس پورې شاته لار شي. <

۱۱ نو اشعیا نبي په څښتن باندې غږ وکړ او څښتن هغه سیوری

چې د آحاز په زینه باندې راکوز شوی ؤ لس پورې وروسته کړ.

د بابل استازي

(اشعيا ۳۹: ۱ - ۸)

۱۲ په همدې وخت کې د بابل پاچا د بلدان زوی، مرو دک بلدان خبر شو چې حزقيا پاچا ناروغ ؤ، نو هغه د خپلو استازو په لاس حزقيا ته يو ليک او سوغات وروولېرل. ۱۳ حزقيا استازو ته هرکلی ووايه او هغوی ته يې خپله شتمني، يعنې خپل سپين او سره زر، خپلې مسالې او عطرونه او خپل ټول عسکري سامان وروښودل. د هغه په تحويلخانو او يا د هغه په پاچاهۍ کې داسې شی نه ؤ چې هغوی ته يې نه وي ښودلی. ۱۴ بيا اشعيا نبي حزقيا پاچا ته ورغی او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <دا خلک له کوم ځای څخه راغلي وو او تاته يې څه وويل؟>

حزقيا ځواب ورکړ: <هغوی د يو ډېر ليرې وطن يعنې بابل څخه راغلي وو.>

۱۵ اشعيا پوښتنه وکړه: <ستا په ماني کې هغوی څه وليدل؟>

حزقيا ځواب ورکړ: <هغوی هرڅه وليدل. په تحويلخانو کې داسې شی نه ؤ چې هغوی ته مې نه وي ښودلی.>

۱۶ بيا اشعيا حزقيا پاچا ته وويل: <څښتن داسې فرمايي: ۱۷

داسې وخت راتلونکی دی چې هرڅه چې ستا په ماني کې دي او

هرڅه چې ستا نیکونو تر نن ورځې پورې ذخیره کړي دي، هغه به بابل ته یوړل شي. هېڅ شی به پاتې نه شي. (۱۸) ستا د خپلې اولادې څخه به ځینې په اسارت یوړل شي او هغوی به خسیان شي چې د بابل د پاچا په ماڼۍ کې خدمت وکړي.

(۱۹) حزقیایا پاچا فکر وکړ چې دا خبره دا معنی لري چې د هغه په ژوند کې به سوله او امنیت وي، نو هغه ځواب ورکړ: >هغه پیغام چې تا د څښتن له خوا ماته راکړ بڼه پیغام دی.<

د حزقیایا د پاچاهۍ پای

(دویم تواریخ ۳۲: ۳۲ - ۳۳)

(۲۰) نور ټول هغه کارونه چې حزقیایا پاچا کړي وو، د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. په هغو کې د هغه د زړورتوب کارونه او دا چې هغه څنگه حوض او کارېز جوړ کړ چې اورشلیم ته پکې اوبه راوړل کېدلې، هم شامل دي. (۲۱) حزقیایا مړ شو او د هغه زوی منسی د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا منسی

(دویم تواریخ ۳۳: ۱ - ۲۰)

۲۱ (۱) منسی دولس کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه په اورشلیم کې پنځه پنځوس کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم حفصیه ؤ. (۲) منسی د څښتن په مقابل کې گناه وکړه. هغه د هغو

قومونو د ناوړه دودونو څخه پيروي وکړه چې څښتن د خپل قوم د وړاندې تگ سره سم شپږلي وو. (۳) هغه سيمه يز د عبادت ځايونه چې د هغه پلار حزقيا له منځه وړي وو، منسي هغه بهرته جوړ کړل. هغه د بعل د عبادت دپاره د قربانۍ ځايونه جوړ کړل او د اشيره بت يې جوړ کړ لکه څنگه چې د اسراييلو پاچا اخاب جوړ کړی ؤ.

منسي د ستورو عبادت هم کاوه. (۴) هغه په اورشليم کې د څښتن په کور کې د نورو خدايانو دپاره د قربانۍ ځايونه جوړ کړل د کوم په اړه چې څښتن ويلي وو: <په دې ځای کې بايد زما عبادت وشي.>

(۵) هغه د څښتن د کور په دواړو حويليو کې ستورو ته د عبادت دپاره د قربانۍ ځايونه جوړ کړل. (۶) هغه خپل زوی د سوځېدونکې نذرانې په توگه قرباني کړ. هغه به فالونه کتل او د فال کتونکو او کوډگرانو سره به يې مشورې کولې. هغه د څښتن په مقابل کې ډېره لويه گناه وکړه او د هغه قهر يې راوپاراوه. (۷) هغه د اشيره بت د خدای په کور کې يعنې په هغه ځای کې کېښود چې د هغه په اړه څښتن داود او د هغه زوی سليمان ته داسې ويلي وو: <دلته په اورشليم کې، په دې کور کې، دا هغه ځای دی چې ما د اسراييلو د دولسو قبيلو د ټولې سيمې څخه غوره کړی دی چې تل به پکې زما عبادت کيږي. (۸) که چېرې د اسراييلو قوم زما د ټولو حکمونو څخه اطاعت وکړي او د هغه ټول شريعت څخه پيروي وکړي چې زما خدمتگار موسی هغوی ته ورکړی دی، نو زه به پرېنږدم چې هغوی د هغه وطن څخه وشړل شي چې ما د هغوی نيکونو ته ورکړی ؤ.> (۹) مگر د يهودا خلکو د څښتن اطاعت ونه کړ او منسي په هغوی باندې د هغې څخه هم لويه گناه وکړه چې هغو قومونو کړې وه کوم چې څښتن د هېواد څخه د خپل قوم د وړاندې

تگ په وخت کې شړلي وو.

١٠) خښتن د خپلو خدمتگارانو يعنې نبيانو په وسيله وويل: ١١)

> منسي پاچا داسې ناوړه کارونه وکړل چې د اموريانو د کارونو
څخه بدتر وو او په خپلو بتانو يې د يهودا خلک په گناه باندې اخته
کړل. ١٢) نو زه د اسراييلو خښتن خدای به په اورشليم او يهودا
باندې داسې بلا راولم چې هرڅوک خبر شي هغه به هک حيران شي.

١٣) زه به اورشليم ته داسې سزا ورکړم لکه څنگه چې مې سامرې
او د اسراييلو پاچا اخاب او د هغه اولادې ته ورکړې وه. زه به
اورشليم د هغه د خلکو څخه داسې پاک کړم لکه د يو قاب خواړه
چې په بشپړه توگه خوړل کيږي. ١٤) هغه خلک چې ژوندي پاتې
کيږي د هغو څخه به مخ واړوم او هغوی به خپلو دښمنانو ته په لاس
ورکړم. هغوی به ورباندې فتح ومومي او وطن به يې لوټ کړي. ١٥)
زه د خپل قوم سره دا کار ځکه کوم چې هغوی داسې کارونه کړي
دي چې زه ورڅخه کرکه لرم. له هغه وخت څخه چې د هغوی
نيکونه د مصر څخه راوتلي دي تر نن ورځې پورې يې زما قهر
راپارولی دی.

١٦) برسېره پردې چې منسي د يهودا خلک د بت پرستۍ خواته
واړول او د دې سبب شو چې هغوی د خښتن په مقابل کې گناه
وکړي، هغه دومره ډېر بې گناه خلک ووژل چې د اورشليم په کوڅو
کې وينې بهېدلې.

١٧) نور ټول هغه کارونه چې منسي کړي وو چې په هغو کې هغه
گناهونه هم شامل دي چې هغه کړي وو، هغه د يهودا د پاچاهانو د

تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۱۸) منسي مړ شو او د خپلې مانی په باغ کې یعنې د عوزا په باغ کې بنخ شو او د هغه زوی آمون د هغه په حای پاچا شو.

د یهودا پاچا آمون

(دویم تواریخ ۳۳: ۲۱ - ۲۵)

(۱۹) آمون دوه ویشته کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او دوه کاله یې په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم مشلمت ؤ، هغه د حاروز لور وه چې د یطبه د بنارگوتي څخه ؤ. (۲۰) هغه د خپل پلار منسي په شان د خښتن په مقابل کې گناه وکړه. (۲۱) هغه د خپل پلار لاره غوره کړه او د هغو بتانو عبادت یې وکړ چې د هغه پلار یې عبادت کاوه. (۲۲) هغه د خپلو نیکونو خښتن خدای پرېښود او د خښتن د حکمونو څخه یې سرغړونه وکړه.

(۲۳) د آمون درباریانو د هغه په مقابل کې دسیسه جوړه کړه او هغه یې په خپلې مانی کې په قتل ورساوه. (۲۴) د یهودا خلکو د آمون قاتلان ووژل او د هغه زوی یوشیا یې د هغه په حای پاچا کړ.

(۲۵) د آمون د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۲۶) آمون په خپله هدیره کې د عوزا په باغ کې بنخ شو او د هغه زوی یوشیا د هغه په حای پاچا شو.

۲۲ (۱) يوشيا اته کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم کې يودپرش کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم يديده ؤ، هغه د عدايه لور وه چې د بصقت د بنارگوتي خڅه ؤ. (۲) يوشيا هغه کار کاوه چې د خښتن په نظر کې ښه ؤ. هغه د خپل نيکه داود لاره غوره کړه او په ټينگه يې د خښتن د ټولو قوانينو اطاعت کاوه.

د موسی د شريعت د يو کتاب پيدا کېدل

(دويم تواريخ ۳۴: ۸ - ۲۸)

(۳) د يوشيا د پاچاهۍ په اتلسم کال، هغه د اصليا زوی شافان چې د مشلام لمسی ؤ او د دربار منشي ؤ د دغه حکم سره د خښتن کور ته ولېږه: (۴) >مشر کاهن حلقيا ته ورشه او د هغو پيسو مقدار معلوم کړه چې د خښتن د کور د دروازي ساتونکو د خلکو خڅه راتپولې کړې دي. (۵) هغوی ته ووايه چې دا پيسې هغو ټېکاډارانو ته ورکړي چې د خښتن د کور د بياجوړونې مسؤوليت لري. دوی بايد هغه (۶) ترکانانو، معمارانو او خټگرانو ته ورکړي او همدارنگه هغه لرگي او توږل شوې تيرې دې واخلي چې په بياجوړونه کې ورڅخه کار اخيستل کېږي. (۷) هغه خلک چې د کار مسؤوليت په غاړه لري هغوی صادق خلک دي، نو دې ته اړتيا نشته چې د هغوی خڅه د پيسو حساب وغواړو.<

(۸) حلقيا، شافان منشي ته وويل: >ما دلته د خښتن په کور کې د

شريعت يو کتاب موندلی دی. < هغه دا کتاب شافان ته ورکړ او هغه ولوست. (۹) نو شافان بېرته پاچا ته ورغی او هغه ته يې خبر ورکړ: <هغه پیسې چې د خښتن په کور کې وې هغه ستاسو خدمتگارانو واخيستي او هغو ټپکادارانو ته يې وروسپارلې چې د بياجوړونې مسؤولیت يې په غاړه دی.> (۱۰) شافان زیاته کړه: <حلقيا ماته يو کتاب راکړی دی> او هغه يې پاچا ته په لور آواز ولوست.

(۱۱) کله چې پاچا د شريعت د کتاب خبرې واورېدلې، له غمه يې خپل کالي وشلول. (۱۲) هغه حلقيا کاهن، د شافان زوی اخيقام، د ميکايا زوی عکبور، شافان د دربار منشي او د پاچا خدمتگار عسايا ته دغه حکم ورکړ: (۱۳) <لاړ شئ او د خښتن سره زما او د يهودا د ټولو خلکو دپاره د دې کتاب د هداياتو په اړه مشوره وکړئ. خښتن په مونږ باندې ډېر په قهر دی ځکه څه چې په دې کتاب کې ليکل شوي دي زمونږ نیکونو په هغو باندې عمل نه دی کړی.>

(۱۴) حلقيا، اخيقام، عکبور، شافان او عسايا لارل چې د يوې پيغمبرې سره چې حلدۀ نومېده، مشوره وکړي. هغه د اورشليم د ښار په نوې سيمه کې اوسېدله (د هغې مېړه شلوم نومېده چې د تقوه زوی او د حرحس لمسی ؤ، هغه د خدای د کور د کاليو د ساتلو مسؤولیت په غاړه درلود). نو څه چې پېښ شوي وو هغې ته يې بيان کړل.

(۱۵) هغې ورته وويل چې پاچا ته بېرته لار شي او هغه ته د اسراييلو د خښتن خدای دغه پيغام ورکړي: (۱۶) <خښتن داسې وايي: د دې کتاب د ليکنې په مطابق چې د يهودا پاچا لوستلی دی،

زه به په دې ځای او د دې ځای په خلکو باندې بلا راولم. (۱۷)

هغوی زه پرېښودم او نورو خدایانو ته یې خوشبويي وسوځولې، په خپلو ټولو کارونو یې زما قهر راپارولی دی. نو زما قهر به د اورشلیم په مقابل کې سوړ نه شي. (۱۸) خو د یهودا پاچا په اړه چې تاسو یې د څښتن د مشورې دپاره رالېږلي یی هغه ته ووايي چې د اسراییلو څښتن خدای وایي: تا د دې کتاب کلام اورېدلی دی. (۱۹) کله چې تا واورېدل چې ما د دې ځای او د هغه د اوسېدونکو په ضد داسې خبرې وکړې چې هغه به ویجاړ او لعنتي شي، تا توبه وویستله، د تواضع سر دې زما په وړاندې تیت کړ، خپل کالي دې وشلول او زما په مخکې دې وژړل، نو ما ستا دعا قبوله کړه. (۲۰) په دې خاطر زه به تا پرېږدم چې په آرامۍ سره مړ شي. ستا د مرگ څخه وروسته به اورشلیم په بلا اخته کړم. نو هغوی یوشیا پاچا ته دا پیغام ورورسوه.

د یوشیا اصلاحات

(دویم تواریخ ۳۴: ۳-۷، ۳۴: ۲۹-۳۳)

۲۳ (۱) نو یوشیا پاچا د یهودا او اورشلیم ټول سپین بریږي خپل حضور ته راوغوښتل. (۲) هغه د یهودا د کلیو او ښارگوټو خلکو، د اورشلیم د ښار خلکو، کاهنانو، نبیانو او نورو ټولو خلکو سره چې شتمن او غریب پکې شامل وو د څښتن کور ته لاړ. پاچا د ټولو په مخکې په لوړ آواز سره د لوظ هغه ټول کتاب ولوست چې د څښتن په کور کې موندل شوی ؤ. (۳) پاچا د شاهي ستنې سره ودرېد او د څښتن سره یې لوظ وکړ چې د هغه اطاعت به کوي، د زړه له کومي

به د هغه د قوانینو او حکمونو څخه پیروي کوي او هغه غوښتنې به عملي کوي چې په لوظنامې پورې تړلې دي او په دې کتاب کې لیکل شوي دي. ټول قوم ژمنه وکړه چې په دې لوظنامې باندې به ټینګ ودریږي.

٤) بیا پاچا مشر کاهن حلقیا، د هغه مرستیالو کاهنانو او د څښتن د کور د دروازې ساتونکو ته حکم وکړ چې هغه ټول شیان چې د بعل، د اشیره د بتانو او ستورو ته په عبادت کولو کې ورڅخه کار اخیستل کېده د څښتن د کور څخه راوباسي. وروسته پاچا دا ټول شیان د بنار څخه بیرون د قدرون په دره کې وسوځول او د هغو ایرې یې بیت ییل ته یوړلې. ٥) هغه کاهنان یې له کاره ګوښه کړل چې د یهودا د پاچاهانو له خوا د دې دپاره ټاکل شوي وو چې د یهودا د بنارونو او د اورشلیم په شاوخوا په عبادتځایونو کې خوشبویی وسوځوي. همدارنګه یې هغه ټول کاهنان چې بعل، لمر، سپوږمۍ او ستورو ته یې خوشبویی سوځولې، لیرې کړل. ٦) هغه د څښتن د کور څخه د اشیره بت لیرې کړ، هغه یې د بنار څخه وویست او د قدرون درې ته یې یووړ. هلته یې هغه وسوځاوه، د هغې ایره یې په ګرد باندې بدله کړه او په عمومي هدیره باندې یې وشیندله. ٧) یوشیا هغه ودانې وړانې کړې چې د څښتن په کور کې وې او لواطت کارانو په هغې کې کار کاوه او هم په هغه ځای کې به ښځو د اشیره د بت دپاره چنې ګندلې.

٨) هغه کاهنان چې د یهودا په بنارونو کې اوسېدل، یوشیا هغوی اورشلیم ته راوستل. هغه په ټول وطن کې یعنې په شمال کې د جبع

خځه نيولې په جنوب کې تر بئرشبع پورې د قربانۍ هغه ځايونه

ناپاکه وگرځول چې هلته به کاهنانو خوشبويي سوځولي. يوشيا هغه د

قربانۍ ځايونه وړان کړل چې د ښار د والي يهوشع د دروازې په

خوله کې او د ښار د دروازې کينې خواته وو. (۹) که څه هم دغو

کاهنانو ته اجازه نه وه چې په اورشليم کې خښتن ته د قربانۍ په

ځای کې خدمت وکړي، مگر هغوی کولی شول چې هغه فطيره ډوډۍ

وخوري چې د نورو کاهنانو دپاره پخېدله.

(۱۰) همدارنگه يوشيا پاچا د توفت د قربانۍ ځای هم ناپاکه

وگرځاوه چې د حنوم په دره کې ؤ، ترڅو هېڅوک ونه شي کولی چې

خپل زوی يا خپله لور د سوځېدونکې نذرانې په توگه د مولک بت ته

قرباني کړي. (۱۱) يوشيا د آسونو هغه مجسمې هم ليرې کړې چې د

يهودا پاچاهانو لمر ته د عبادت کولو دپاره وقف کړې وې او هغه

جنګي گاډۍ يې وسوځولي چې په دې عبادت کې به ورڅخه کار

اخيستل کېده. (دا مجسمې د خښتن د کور په حوډلي کې، د هغې

دروازې تر څنګ چې د يو لوړ رتبه درباري نتملک د اوسېدلو ځای

ته نژدې وه، ساتل شوې وې.) (۱۲) يوشيا پاچا د قربانۍ هغه ځايونه

چې د يهودا پاچاهانو د مانۍ په بام يعنې د آحاز پاچا په کوټې باندې

جوړ کړي وو، د قربانۍ د هغو ځايونو سره يوځای وړان کړل چې

منسي پاچا د خدای د کور په دوو حوډليو کې جوړ کړي وو. هغه دا

د قربانۍ ځايونه ټوټې ټوټې کړل او هغه يې د قدرون په درې کې

وغورځول. (۱۳) يوشيا د قربانۍ هغه ځايونه ناپاک وگرځول چې

سليمان پاچا د اورشليم په ختيځ کې او د فساد يعنې د گناه د غره په

جنوب کې د ناوړه بتانو د عبادت دپاره جوړ کړي وو - يعنې د

صيدون د خلکو بت عشتاروت، د موآب د خلکو بت کموش او د
عمون د خلکو بت مولک دپاره. (۱۴) یوشیا پاچا د تیرو ستنې ټوټې
ټوټې کړې، د اشیره بتان یې ویجاړ کړل او هغه ځمکه چې دغه بتان
پکې ودرول شوي وو هغه یې د انسانانو په هډوکو باندې پټه کړه.

(۱۵) پرته له دې یوشیا هغه د قربانۍ ځای هم وران کړ چې په
بیت ییل کې ؤ او د نباط د زوی یروبعام پاچا له خوا چې د اسراییلو
د گناه سبب ګرځېدلی ؤ جوړ شوی ؤ. یوشیا د قربانۍ ځای
راوغورځاوه، د هغه تیرې یې ټوټې ټوټې کړې او په ګرد یې بدلې
کړې. هغه د اشیره بت هم وسوځاوه. (۱۶) بیا یوشیا شاوخوا وکتل او
په غونډۍ باندې یې یوه هدیره ولیده. د هغو څخه یې هډوکي
راوويستل، د قربانۍ په ځای کې یې وسوځول او په دې ډول هغه د
قربانۍ ځای ناپاکه کړ. لکه څنګه چې د خدای نبي یروبعام ته
وړاندوینه کړې وه کټ مټ هماغسې وشول.

(۱۷) یوشیا پاچا شاوخوا وکتل او یوه غټه تیره یې ولیدله. هغه
پوښتنه وکړه: <هغه څه شی دی؟>

د بیت ییل خلکو ځواب ورکړ: <دا د هغه نبي زیارت دی چې د
یهودا څخه راغلی ؤ او د هغو کارونو وړاندوینه یې کړې وه چې تا د
قربانۍ د دې ځای سره وکړل.>

(۱۸) یوشیا امر وکړ: <هغه په خپل حال پرېږدئ، د هغه هډوکي دې
بېځایه نه شي.> نو نه د هغه نبي هډوکي بېځایه شول او نه د هغه بل
نبي هډوکي چې د سامرې څخه راغلی ؤ.

١٩) يوشيا پاچا په هر ښار کې هغه بتخاني وړانې کړې چې د

اسراييلو د پاچاهانو له خوا جوړې شوې وې او د هغو په سبب يې د
څښتن قهر راپارولى ؤ. هغه د قربانيو د دې ټولو ځايونو سره داسې

کار وکړ لکه څنگه چې هغه په بيت ييل کې کړى ؤ. ٢٠) هغه د

بتخانو هغه ټول کاهنان چې هلته يې خدمت کاوه د قربانيو په ځايونو

باندې ووژل او د قرباني په ټولو ځايونو باندې يې د انسان هډوکي

وسوځول. بيا هغه اورشليم ته ستون شو.

يوشيا او د فسحي اختر لمانځنه

(دويم تواريخ ٣٥: ١ - ١٩)

٢١) يوشيا خلکو ته امر وکړ: >لکه څنگه چې د لوظ په کتاب کې

ليکل شوي دي، د خپل څښتن خداى د عزت په خاطر د فسحي

اختر ولمانځئ.< ٢٢) له هغه وخت راهيسې چې قاضيانو په قوم

باندې حکومت کاوه، د اسراييلو او يهودا د پاچاهانو په وخت کې

هېڅ کله دا اختر په دې ډول نه ؤ لمانځل شوى. ٢٣) مگر د يوشيا د

پاچاهۍ په اتلسم کال د فسحي اختر په اورشليم کې ولمانځل شو.

د يوشيا نور بدلونونه

٢٤) د دې دپاره چې د هغه کتاب ليکل شوي قوانين عملي شي،

کوم چې مشر کاهن حلقيا د څښتن په کور کې موندلى ؤ، نو يوشيا

پاچا د اورشليم او يهودا څخه ټول جادوگران او فال کتونکي، ټول

کورني خدايان، بتان او د بت پرستۍ ټول شيان له منځه يوړل. ٢٥)

يوشيا پاچا د زړه له کومې او په خپل ټول فکر او قوت سره د څښتن

خدمت وکړ او د موسیٰ^۱ د ټول شریعت څخه یې اطاعت وکړ. د هغه څخه نه مخکې داسې پاچا ؤ او نه وروسته.

۲۶ مگر د هغو کارونو په سبب چې منسي پاچا کړي وو، څښتن په یهودا باندې ډېر په قهر شوی ؤ او لا هم د هغه قهر سوړ شوی نه ؤ.

۲۷ څښتن وویل: <زه به د یهودا سره هغه کار وکړم کوم چې ما د اسراییلو سره کړی ؤ. زه به د یهودا خلک د خپل حضور څخه وشړم او زه به اورشلیم یعنی هغه ښار چې ما غوره کړی ؤ او خپل کور یعنی هغه ځای چې ما ویلي وو چې هلته باید زما عبادت وشي پرېږدم او هغه به رد کړم.>

د یوشیا مړینه

(دویم تواریخ ۳۵: ۲۰ - ۳۶: ۱)

۲۸ د یوشیا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي د یهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۲۹ هغه وخت چې یوشیا پاچا ؤ، د مصر فرعون نیکو د خپل لښکر سره د فرات سیند ته لاړ چې د آشور پاچا سره مرسته وکړي. یوشیا پاچا لاړ چې د هغه سره جگړه وکړي، مگر فرعون نیکو د هغه سره مخامخ شو او هغه یې په مجدو کې وواژه. ۳۰ د هغه درباریانو د هغه مړی په جنگي گاډۍ کې کېښود، بېرته یې اورشلیم ته یووړ او په خپله هدیره کې یې ښخ کړ. د یهودا خلکو د یوشیا زوی یهوآحاز سر په تېلو غوړ کړ او هغه یې خپل پاچا وټاکه.

د يهودا پاچا يهوآحاز

(دويم تواريخ ۳۶: ۲ - ۴)

۳۱) يهوآحاز درويشت کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او درې مياشتې يې په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور حموطل نومېدله او د ارميا لور وه چې د لېنه د بنار خڅه ؤ. ۳۲) هغه د خپلو نیکونو لاره غوره کړه او د څښتن په مقابل کې يې گناه وکړه. ۳۳) د مصر فرعون نیکو، يهوآحاز د حمات د خاورې په ريبله کې په زندان کې واچاوه. په دې ډول د يهوآحاز پاچاهي پای ته ورسېدله. بيا نیکو د يهودا خلک مجبور کړل چې هغه ته درې زره او څلورسوه کيلوگرامه سپين زر او څلوردېرش کيلوگرامه سره زر باج ورکړي. ۳۴) فرعون نیکو، الياقيم د يوشيا بل زوی د خپل پلار په ځای پاچا وټاکه او د الياقيم نوم يې په يهوياقيم باندې بدل کړ. يهوآحاز د نیکو له خوا مصر ته يوړل شو او هلته مړ شو.

د يهودا پاچا يهوياقيم

(دويم تواريخ ۳۶: ۵ - ۸)

۳۵) يهوياقيم پاچا سپين او سره زر د مصر پاچا نیکو ته د باج په توگه ورکړل. د غوښتل شوو پيسو د راټولولو دپاره يې د هېواد د خلکو خڅه د هغوی د شتمنی په تناسب ماليه راټوله کړه.

۳۶) يهوياقيم پنځه ويشت کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم کې يوولس کاله پاچاهي وکړه. د هغه مور زبيده نومېدله او د فدايا لور وه چې د رومه د بنارگوټي خڅه ؤ. ۳۷) يهوياقيم د خپلو

نيكونو لاره غوره كړه او د خښتن په مقابل كې يې گناه وكړه.

۲۴ (۱) د يهوياقيم د پاچاهۍ په وخت كې د بابل پاچا

نبوكدنصر په يهودا باندې بريد وكړ او يهوياقيم درې كاله هغه ته غاړه كېښودله، وروسته بيا هغه ياغي شو. (۲) لكه څنگه چې خښتن د خپلو خدمتگارو نبیانو په وسيله ويلي وو نو هغه د يهودا په ضد د بابليانو، سوريانو، موآبيانو او عمونيانو څخه وسله والې ډلې ولپرلې، ترڅو يهودا له منځه يوسي. (۳) دا هرڅه په رښتيا سره د خښتن د حكم سره سم په يهودا باندې وشول. دا د دې دپاره وشول چې د يهودا خلك د هغو گناهونو له كبله چې منسي پاچا كړي وو د خښتن د حضور څخه وشړل شي. (۴) په ځانگړي ډول منسي د اورشليم كوڅې په وينو ډكې كړې. د هغو بې گناه خلكو په سبب چې هغه وژلي وو، خښتن نه غوښتل چې هغه وبخښي.

(۵) د يهوياقيم د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه كړي دي د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ليكل شوي دي. (۶) يهوياقيم مړ شو او د هغه زوی يهوياکين د هغه په ځای پاچا شو.

(۷) د مصر فرعون او د هغه لښکر بيا هېڅکله د مصر څخه ونه وتل، ځکه چې د بابل پاچا هغه ټوله سيمه چې په مصر پورې تړلې وه يعنې د فرات د سيند څخه د مصر تر شمالي پولې پورې د خپل واک لاندې راوستې وه.

د يهودا پاچا يھوياکين

(دويم تواريخ ۳۶: ۹ - ۱۰)

۸ يھوياکين اتلس کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه په اورشليم

کې درې مياشتې پاچاهي وکړه. د هغه مور نحوشطا نومېدله او د

الناتان لور وه چې د اورشليم څخه ؤ. ۹ يھوياکين د خپل پلار

لاره غوره کړه او د څښتن په مقابل کې يې گناه وکړه.

۱۰ د هغه د پاچاهۍ په دوران کې د بابليانو لښکر چې د نبوکدنصر

پاچا منصبدارانو يې مشري کوله، اورشليم ته ورغلل او هغه يې

کلابند کړ. ۱۱ د محاصرې په وخت کې خپله نبوکدنصر اورشليم ته

راغی. ۱۲ يھوياکين پاچا د خپلې مور، خپلو خدمتگارانو، خپلو

منصبدارانو او د مانې د درباريانو سره بابليانو ته تسليم شو. نبوکدنصر

د خپلې پاچاهۍ په اتم کال يھوياکين اسير کړ. ۱۳ نبوکدنصر د

څښتن د کور او د مانې ټولې خزاني بابل ته يوړې. همدارنگه هغه د

سرو زرو هغه ټول سامان چې سليمان پاچا د څښتن د کور دپاره

جوړ کړی ؤ، ټوټې ټوټې کړ. دا هرڅه د څښتن د وړاندوينې سره سم

سرته ورسېدل. ۱۴ نبوکدنصر د اورشليم خلک او ټول منصبداران

او جنگيالن د اسيرانو په توگه بوتلل چې د دې ټولو شمېر لسو زرو

تنو ته رسېده. هغه کسبگران هم د آهنگرانو په شمول بوتلل او يواځې

ډېر غريب خلک يې په يهودا کې پرېښودل.

۱۵ نبوکدنصر، يھوياکين د هغه د مور، ښځو، درباريانو او د يهودا د

مشرانو سره د اسير په توگه بابل ته يووړ. ۱۶ همدارنگه نبوکدنصر

اووه زره جنگي نفر او زر نفره کسبگر چې په هغو کې آهنگران هم شامل وو، بابل ته بوتلل. هغه ټول په جگړه کې قوي او تکړه وو.

١٧) نبوکدنصر د يهوياکين تره، متنيا د يهودا پاچا وټاکه او د هغه نوم يې په صدقيا باندې بدل کړ.

د يهودا پاچا صدقيا

(دويم تواريخ ٣٦: ١١ - ١٢ او ارميا ٥٢: ١ - ٣)

١٨) صدقيا يوويشت کلن ؤ چې د يهودا پاچا شو او هغه يوولس

کاله په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه مور حموطل نومېدله او د

ارميا لور وه چې د لېنه د ښار څخه ؤ. (١٩) صدقيا پاچا کټ مټ د

يهوياقيم پاچا په شان د څښتن په مقابل کې گناه وکړه. (٢٠) څښتن

د اورشليم او يهودا په خلکو باندې دومره په قهر شو چې هغوی يې د

خپل حضور څخه وشرل.

نو صدقيا د بابل د پاچا نبوکدنصر په مقابل کې ياغي شو.

د اورشليم سقوط

(دويم تواريخ ٣٦: ١٣ - ٢١ او ارميا ٥٢: ٣ - ١١)

٢٥) نو د صدقيا د پاچاهۍ د نهم کال د لسمې مياشتې په

لسمه ورځ نبوکدنصر د خپل ټول لښکر سره اورشليم ته راغی. هغوی

د ښار څخه بيرون خپلې خېمې ودرولې او د هغه گړدچاپېره يې د

خاورو څخه جوړ شوي دېوال ته د ختلو لاره جوړه کړه. (٢)

اورشليم يې د صدقيا د پاچاهۍ تر يوولسم کاله پورې تر محاصرې لاندې ونيو. (۳) د هماغه کال د څلورمې مياشتې په نهمه ورځ دومره سخته قحطي شوه چې خلکو ته د خوراک دپاره هېڅ شی پاتې نه شو (۴) او بابليانو د بنار دېوالونه سوري کړل. که څه هم بنار د هغوی له خوا کلابند ؤ د شپې له خوا پاچا او ټول عسکر وتنبېدل. هغوی د شاهي باغ د هغې دروازې له لارې لاړل چې د دوو دېوالونو په منځ کې وه او د اردن د درې خواته روان شول. (۵) مگر د بابليانو لښکر پاچا تعقيب کړ او د اريحا ډاگ ته نژدې هغه پسې ورورسېدل. نو د هغه ټولو عسکرو هغه پرېښود او هرې خواته خپاره شول. (۶) صدقيا ونيول شو او نبوکدنصر پاچا ته چې په ريبله کې ؤ يوړل شو. په هغه ځای کې نبوکدنصر، صدقيا محاکمه کړ او هغه په سزا محکوم شو. (۷) د صدقيا زامن يې د هغه په مخ کې ووژل. د صدقيا سترگې يې راوويستلې، په زنځيرونو يې وتاړه او بابل ته يې يووړ.

د خدای د کور وړانېدل

(ارميا ۵۲: ۱۲ - ۲۳)

(۸) د بابل د پاچا نبوکدنصر د پاچاهۍ د نولسم کال د پنځمې مياشتې په اوومه ورځ، نبوزرادان د پاچا سلاکار او د هغه د ساتونکو قوماندان اورشليم ته ورننوت. (۹) هغه د څښتن کور، شاهي ماڼۍ او په اورشليم کې ټولې مهمې ودانۍ وسوځولې (۱۰) او د هغه ټولو عسکرو چې د هغه سره وو د بنار دېوالونه راوغورځول. (۱۱) بيا نبوزرادان هغه خلک چې په بنار کې پاتې وو، د هغو نفرو په شمول

چې بابليانو ته تسليم شوي وو، بابل ته بوتلل. (۱۲) مگر هغه په يهودا کې ځينې غريب خلک پرېښودل چې د انگورو په باغونو او پتيو کې کار وکړي.

(۱۳) بابليانو هغه برنجي ستنې او گاډۍ گانې چې د څښتن په کور کې وې د لويې برنجي ټانکې سره يوځای توتې توتې کړلې او ټول برنج يې بابل ته يوړل. (۱۴) همدارنگه هغوی بېلچې، د قربانۍ د ځای څخه د ايرود ليرې کولو لوبني، د څراغونو د پلټو پاکوونکي، د قربانيو د وینو کاسې، د خوشبويۍ د سوځولو کاسې او نور ټول هغه برنجي سامان چې د خدای په کور کې د خدمت دپاره ورڅخه کار اخيستل کېده، يوړل. (۱۵) هغوی هغه ټول شيان هم يوړل چې د سرو يا سپينو زرو څخه جوړ شوي وو چې په هغو کې د وینو د شيندلو کاسې او د اور لوبني شامل وو. (۱۶) دوه برنجي ستنې، برنجي گاډۍ گانې او لويه برنجي ټانکې، چې سليمان د څښتن د کور دپاره جوړې کړې وې، دومره درانده وو چې نه وزن کېدل. (۱۷) دواړه ستنې يو شان وې. د هرې ستنې لوړوالی اته متره ؤ چې د هغه په سر باندې برنجي تاج ؤ چې يو متر او دېرش سانتې لوړوالی يې درلود. د هر تاج گردچاپېره يو برنجي جال ؤ چې په برنجي انارو باندې ښکلی کړای شوی ؤ.

بابل ته د يهودا د خلکو اسارت

(ارميا ۵۲: ۲۴ - ۲۷)

(۱۸) برسېره پردې، نبوزرادان قوماندان، مشر کاهن سرايا، دويم

کاهن سفنيا او د خدای د کور درې مهم ماموران د اسيرانو په توگه ونيول. (۱۹) نبوزرادان د هغه ښار څخه د لښکرو قوماندان، د پاچا هغه پنځه شخصي سلاکاران چې په ښار کې پاتې وو، د قوماندان مرستيال چې د جگړې دپاره د عسکرو د راغونډولو مسؤول ؤ او نور شپېته تنه ونيول. (۲۰) نبوزرادان هغوی د بابل پاچا ته چې د حمات په خاوره کې د ريبله په ښار کې ؤ، بوتلل. (۲۱) نو پاچا هغوی هلته اعدام کړل.

د يهودا خلک جلاوطني شول.

د يهودا والي جدليا

(ارميا ۴۰:۷-۹، ۴۱:۱-۳)

(۲۲) د بابل پاچا نبوکدنصر د اخيقام زوی جدليا چې د شافان لمسی ؤ، هغه يې د هغو ټولو نفرو چې بابل ته نه وو وړل شوي او په يهودا کې پاتې وو د والي په توگه وټاکه. (۲۳) کله چې د يهودا عسکري منصبدارانو او عسکرو چې تسليم شوي نه وو، واورېدل چې د بابل پاچا، جدليا د والي په توگه ټاکلی دی، هغوی په مصفه کې د جدليا سره وکتل. هغه منصبداران دا وو: اسماعيل د ننتيا زوی، يوحانان د قريح زوی، سرايا د تنحومت زوی چې د نطوفې د ښارگوټي اوسېدونکی ؤ او يازنيا چې د معکې څخه ؤ. (۲۴) جدليا د هغوی سره قسم وخور: <تاسو بايد ډاډه اوسئ.> زياته يې کره: <د بابل د پاچا د مامورانو څخه مه وپرېږئ. په دې خاوره کې واوسېږئ او د پاچا خدمت وکړئ، نو ستاسو ټول کارونه به ښه په مخ روان وي.>

٢٥ مگر د هماغه کال په اوومه میاشت اسماعیل چې د نتنیا زوی،

د الیشمع لمسی او د شاهي کورنی غړی ؤ، د لسو نفرو سره مصفی ته لار، په جدلیا باندې یې برید وکړ او هغه یې وواژه. همدارنگه هغه یهودیان او بابلیان یې هم ووژل چې د هغه سره په هغه ځای کې وو. ٢٦ بیا ټول خلک که غریبان وو یا شتمن د عسکري منصبدارانو سره یوځای مصر ته وتښتېدل، ځکه چې هغوی د بابلیانو څخه وپرېدل.

د یهوياکين آزادي

(ارمیا ٥٢: ٣١ - ٣٤)

٢٧ د یهودا د پاچا یهوياکين د جلاوطني د اووه دېرشم کال د

دولسمې میاشتې په اووه ویشتمه ورځ، اوپل مروودک د بابل پاچا شو. هغه یهوياکين د زندان څخه آزاد کړ. ٢٨ اوپل مروودک د هغه سره په مهرباني چلند وکړ او هغه ته یې د هغو پاچاهانو په پرتله چې د هغه سره په بابل کې اوسېدل ډېر لوړ مقام ورکړ. ٢٩ نو یهوياکين نور د زندان کالي وانغوستل، او د ژوند تر پایه پورې یې د پاچا په دسترخوان باندې ډوډی خوړله. ٣٠ ترڅو پورې چې یهوياکين ژوندی ؤ د پاچا له خوا هغه ته به هره ورځ د هغه د اړتیاوو مصرف ورکول کېده.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699

afghanbibles.org © د ختیځ افغانستان ٢٠٢١

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.